

Trečiasis Testamentas

Trečiasis Testamentas

Dieviškųjų apreiškimų santrauka, parengta
remiantis 12 tomų apreiškimų rinkiniu

„Tikrojo Gyvenimo Knyga“

Leidybos duomenys

Autorių teisės pagal UrhG 2 straipsnį:

Metai: 2026

ISBN: 9789403917979

Viršelio dizainas:

„Bookmundo“ viršelio dizaineris

Leidybos portalas:

„Bookmundo“

Delftsestraat 33

NL – 3013AE Roterdamas

Nyderlandai

info@bookmundo.com

Išspausdinta Vokietijoje leidykloje

CPI Books GmbH

Vokietijos nacionalinė biblioteka įtraukia šį leidinį į Vokietijos nacionalinę bibliografiją (du privalomi egzemplioriai siunčiami į DNB)

Šis kūrinys, kartu su visomis jo dalimis, yra saugomas autorių teisių įstatymo (UrhG) 2 straipsnio nuostatomis. Kūrinio turinio negalima keisti be autoriaus sutikimo.

Kilmė

12 tomų kūrinys „Libro de la Vida Verdadera“ („Tikrojo gyvenimo knyga“) yra visai žmonijai skirtas paveldas ir yra įregistruotas

„Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública“ įstaigoje, Meksike, numeriais 26002, 20111 ir 83848.

Daugiau informacijos apie ispanų kalba išleistą originalų leidinį:
Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera, A.C.
Apartado Postal 888, México, D.F., - C.P. 06000

Už vokiečių kalbos vertimą, vokiečių leidimo pratarmę, paaiškinimus, išnašas, pastabas ir nuorodas, susijusias su kūriniu, atsakingi:

Walter Maier ir Traugott Göltenboth.

Būklė: 2017 m. sausio mėn.

Redagavimas (naujoji rašyba ir maketavimas):

„Buchdienst zum Leben“

Manfred Bäse*

*(jau miręs)

Kirchweg 5

D-88521 Ertingen

Tel.: +49 (0) 7371 929 66 42

E-paštas: manfredbaese@gmx.de

Apie šį leidimą:

„Trečiasis Testamentas“ Jėzaus Kristaus nurodymu autorė šioje versijoje, nekeičiant turinio, parengė vertimams, o vėliau, naudodama „DeepL“ vertimo programą, išvertė į 35 kalbas.

Tai yra originalūs tekstai, išversti Walterio Maierio ir Traugotto Göltenbotho bei išleisti leidyklos „Reichl Verlag“. Juos reikia išsaugoti jų pirminio grynumo, o jų turinio negalima keisti be to, kad tai pateisintume savo sąžinei.

Viešpaties žodžiai, skirti **Anna Maria Hosta**. „Hosta“ reikšmė: **Hos** – pavardė - **t** - ostija - **A** - Anna – gavo iš Kristaus 2017 m.

2017 m. kovo 25 d.

Jėzus jai sako: „*Antspaudų laikotarpiai*“ ... tada tęsia:

„Pasinaudok tuo. Šiandien aš tave išrinkau priimti mano mokymus ir perduoti juos žmonėms.“

„Tau dar reikia išmokti, kaip skleisti mane visame pasaulyje.“

„Šioms knygoms negali būti taikomos autorių teisės, nes jos skirtos visiems žmonėms.“

Už vokišką leidimą, kaip pagrindinę medžiagą, bei už visus iš jo kilusius vertimus atsakinga **Anna Maria Hosta**, veikdama Viešpaties Jėzaus Kristaus, mūsų Dievo, bei šių raštų autoriaus ir savininko pavedimu.

Gimimo vardas:

Anna Elisabeth Hoß

Gyvenamoji vieta: Freiburgas prie Breisgau

(El. paštas: hoanna64@yahoo.com)

<https://www.anna-maria-hosta.de>

DeepL – Atsisiuntimo nuoroda: www.DeepL.com/Translator

Jėzaus Kristaus žodžiai

... „Noriu, kad, išsipildžius mano pranašystėms, šiais žodžiais, kuriuos jums daviau, sudarytumėte knygų tomus, vėliau parengtumėte jų ištraukas ir aiškinimus bei juos pateiktumėte savo artimiesiems.“ (6, 52 *)

** Skaičius prieš kablelį reiškia pamokymo numerį, o skaičius po kablelio – eilutės numerį 12 tomų knygoje „Tikrojo gyvenimo knyga“.*

... „Šia knyga, kurią žmonija galiausiai pripažins kaip Trečiąjį Testamentą, turite ginti mano reikalą. Žmonija žino tik „Pirmojo laikotarpio“ įstatymą ir tai, kas parašyta Pirmajame ir Antrajame Testamente. Tačiau Trečiasis dabar suvienys ir ištaisys tai, ką žmonės pakeitė dėl pasirengimo ir supratimo stokos.“ (348, 26)

... „Šis balsas, kuris jus šaukia, yra Dieviškojo Mokytojo balsas. Šis žodis yra To, kuris viską sukūrė. Šio kūrinio esmė taps pamatu, ant kurio ateityje remsis visos tvarkos. Tas, kuris turi galią viską padaryti, jūsų akmenines širdis pavers meilės ir pakylėjimo šventove ir uždegs šviesą ten, kur buvo tik tamsa.“ (50, 2)

Pastaba skaitytojui:

Žmogus yra daugiau nei jo kūnas. Jis yra dvasinė būtybė, esanti žemiškame kūne. Ši dvasinė būtybė susideda iš dvasios ir sielos. Dvasia per sielą valdo kūną.

Kalboje „dvasia“ ir „siela“ dažnai vartojamos kaip sinonimai. Tai ypač pagrįsta Katalikų Bažnyčios nuostatomis.

Ispanų kalbos raštuose, kuriais remiasi vertimas, abu sąvokos žodžiai yra „espíritu“, išskyrus tas teksto vietas, kuriose abi sąvokos paminėtos kartu ir paaiškinamas jų tarpusavio santykis.

Tokiais atvejais, siekiant būtino atskyrimo, „dvasia“ išreiškiama ispanų kalbos žodžiu, reiškiančiu „sąžinę“ ir „sąmonę“, būtent „conciencia“.

Kadangi vienodas vertimas, vokiškame vertime naudojant tik vieną terminą „espíritu“, būtų sukėlęs neaiškumų, vertėjai, remdamiesi savo geriausia žiniomis ir sąžine, stengėsi „espíritu“ versti atitinkamai kaip „Dvasia“ arba „Siela“, arba „Dvasinė siela“, laikydamiesi minėtų paaiškinimų.

Skaitytojas prašomas abejonės atveju suprasti Apreiškimo tekstus pagal jų prasmę.

Pratarmė

Šioje knygoje pateikiama apibendrinanti ištraukų iš 12 dieviškųjų apreiškimų rinkinių, išleistų Meksikoje 1956–1962 m. pavadinimu „Libro de la Vida Verdadera“, rinktinė. Šiuose apreiškimuose ar pamokymuose Dievas apsireiškė kaip Kūrėjas, Teisėjas ir Tėvas, o Kristus – kaip Jo „Žodis“ ir Dieviškasis Išminties Mokytojas iš Dievo, vienybėje su Juo Šventąja Dvasia.

Iš didžiulio pamokymų tekstų gausybės rasti ir atrinkti tuos, kurie turinio ir kalbos požiūriu labiausiai tiko tematiškai suskirstytam ištraukų leidiniui ir buvo būtini atitinkamoms temoms kuo išsamiau pateikti, nebuvo lengva užduotis. Taip pat paaiškėjo, kad kartais, siekiant perteikti tam tikrą teiginį originalioje eilutėje, į vokišką kompendiumą reikėjo įtraukti keletą prasmiskai susijusių eilučių. Kitose teksto vietose teko įtraukti tik dalį ilgesnės originalios eilutės, kurioje buvo skirtingi teminiai turiniai.

Verčiant ispanų kalbos „Kund“ originalą į vokiečių kalbą, svarbiausias principas buvo tiksliai perteikti prasmę, nes ji atspindi dieviškojo žodžio esmę. Kur tik buvo įmanoma, ispanų kalbos tekstas buvo perteiktas kuo tiksliau, todėl kartais šiuose tekstuose pasitaiko šiek tiek savitų ir neįprastų žodžių, sąvokų bei išsireiškimų. Todėl kai kuriais atvejais išsamesniam paaiškinimui buvo reikalinga išnaša. Tačiau iš esmės buvo siekiama malonaus ir suprantamo vokiško išraiškos stiliaus, todėl dažnai buvo atsisakoma pažodinio vertimo, jei toks būtų buvęs kalbiškai negražus, o atitinkamos teksto vietos prasmė galėjo būti išreikšta geru vokiečių kalbos stiliumi be jokio praradimo.

Nors pranašai, būdami ekstazės būsenoje, sąmoningai nedalyvavo apreiškimų formuluojant ir tik suteikė savo daugiau ar mažiau išvystytą kalbos ir sąvokų formavimo gebėjimą kaip įrankį dieviškajam apreiškimui, ir nors apreiškimų žodžių galia gerokai viršijo jų įprastą išraiškos gebėjimą, apreiškimų kalbinis aiškumas ir išraiškos galimybės vis dėlto priklausė nuo dvasinio ir sielinio pasirengimo bei atitinkamo žodžių perteikėjo žodynų.

Ypatingą problemą kėlė prasmiskai teisingas terminų „dvasia“ ir „siela“ vertimas, nes ispanų leidimuose terminai „alma“ arba „anima“, reiškiantys „sielą“, visiškai trūksta, o vietoj jų taip pat vartojamas žodis „dvasia“: „espiritu“. Todėl kai kuriais atvejais buvo gana sunku nuspręsti, ar „espiritu“ reikėtų versti jo pirminiuoju reiškime kaip „Dvasia“, ar kaip „Siela“, ir šis sprendimas turėjo būti priimtas pagal geriausią žinių ir sąžinę. Priežastis, dėl kurios šie žodžiai kartais

buvo painiojami, buvo ne pačios dieviškosios apreiškos, o žodžių perteikėjų kalbos įpročiai ir klaidingas sprendimas vėliau sudarant ir pirmą kartą išleidžiant „TIKROS GYVENIMO KNYGĄ“ Meksikoje.

Šis, pagal temas suskirstytas kompendiumas, turėtų padėti susidomėjusiam skaitytojui ir visiems žmonėms, siekiantiems pažinimo ir tiesos, susidaryti išsamų vaizdą apie tai, ką Dievo Dvasia per daugybę apreiškimų Meksikoje iki 1950 m. pabaigos, t. y. laikotarpiu nuo 1884 iki 1950 m., atskleidė kaip naują žinią ir mokymą žmonijai. Visų pirma, jo užduotis yra palengvinti ir skatinti nuodugnų Dvasios mokymo, naujojo Dievo žodžio, studijavimą ir gilinimąsi į jį.

Dėl aiškios temų struktūros, pasinaudojant turiniu, galima greitai rasti temas ir teksto ištraukas, kurios tuo metu domina skaitytoją arba kurių jam reikia diskusijoms su kitaip mąstančiais žmonėmis ar aptarimams su Dvasios broliais ir seserimis.

Užduotis ir teisė parengti šį kompendiumą tokia forma ir su tokiu pavadinimu buvo suteikta paties Kristaus jo naujajame Žodyje. Atskiri knygos skyriai yra skirti po vieną temą (išskyrus 61–63 skyrius) ir yra suprantami tiems, kurie jais ypač domisi, net ir nežinant ankstesnių skyrių. Vis dėlto, norint visapusiškai suvokti Dvasios mokymą, rekomenduojama ir būtina sistemingai studijuoti šį veikalą nuo pirmojo iki paskutinio skyriaus.

Kasdieniam dvasiniam stiprinimui ir gairėms ypač tinka 9–11, 16–18, 20–22, 32–36, 43–45, 59–61, 63 ir 65 skyriai, ypač atkreipiant dėmesį į išsamius mokymus vokiškose „TIKROJO GYVENIMO KNYGOS“ „Libro de la Vida Verdadera“, kurias galima įsigyti knygynuose per „ „. Iš jų susidomėjęs skaitytojas ar tikintysis gali susidaryti įspūdį apie tai, kaip dieviškieji apreiškimai vyko kaip visuma, ir skaitydamas juos, taip pat kaip ir šį Trečiąjį Testamentą, patirti gilų džiaugsmą ir apšvietimą dvasiai bei širdžiai. Tegul tai tampa dalimi visų geros valios žmonių.

Leidėjas

Ivadas

Dauguma krikščionių, nepriklausomai nuo to, kokiai konfesijai ar tikėjimo grupei jie priklauso, šios knygos pavadinimą „Trečiasis Testamentas“ laikys arogancija, nes šis naujojo apreiškimo veikalas taip prilyginamas jiems žinomam Biblijos Senajam ir Naujajam Testamentui, kurie laikomi Šventuoju Raštu ir jų tikėjimo pagrindu, užbaigtu ir nereikalaujančiu jokio tęsinio ar papildymo.

Tačiau tikrasis Biblijos žinovas žinos, kad šis tradicinis požiūris neturi pagrindo autoritetinguose Jėzaus mokymuose, kaip jie mums perduoti Naujojo Testamento evangelijose. Atvirkščiai! Savo atsisveikinimo kalbose Jėzus ne kartą kalbėjo apie savo sugrįžimą ir, susijusiu kontekste, apie „Tiesos Dvasią“, „Paguodos Dvasią“, „Šventąją Dvasią“, kuri tada „įves į visą tiesą“.

Apaštalas Paulius savo įsitikinimą dėl didžiojo būsimio Dievo apreiškimo laikų pabaigoje išreiškė šiais žodžiais: „Dabar aš pažįstu dalimis, bet tada pažinsiu taip, kaip esu pažintas.“ (1 Kor 13, 12)

Ši įžanga siekia tikinčiam krikščioniui ir, be to, visiems šios knygos skaitytojams, besidomintiems šia tema, perteikti teisingą žinią apie jos atsiradimą, taip pat apie tai, koku būdu ir kokiomis išorinėmis aplinkybėmis išsipildė Jėzaus pažadas apie jo sugrįžimą, nes, nepaisant pačiuose apreiškimuose esančių teiginių apie tai, kai kurie klausimai liktų atviri ir galėtų duoti pagrindo abejonėms bei klaidingoms nuostatomis. Be to, ši įžanga turėtų palengvinti supratimą apie tai, ką Dievo Dvasia savo naujajame apreiškime paliko žmonijai kaip Trečiąjį Testamentą.

Kaip kiekvienas šio naujo Dievo žodžio skaitytojas gali pats įsitikinti, jis spinduliuoja aukščiausią autoritetą, išmintį ir meilę. Tai yra Jėzaus pažado apie jo sugrįžimą „debesyje“ (Luko 21, 27) išsipildymas, o tai – Dvasios kalba simboliškai išreikšta – reiškia: dvasiniu būdu. Taigi šis Dievo Trečiasis Testamentas, kaip tematiškai suskirstyta dieviškųjų apreiškimų Meksikoje santrauka, yra tikslus liudijimas apie Kristaus sugrįžimą „Dvasioje“, tai yra jo šiuolaikinė žinia ir mokymas žmonijai koncentruota forma.

Šis Žodis turi būti dvasinis orientyras šiandieniniam žmogui ir padėti jam geriau bei giliau suprasti Dievą, save patį, savo buvimo žemėje prasmę ir įvykius, kurie jam nutinka asmeniniame gyvenime, taip pat įvykius ir pokyčius, kurie neišvengiamai lydi „Šventosios Dvasios amžiaus“ aušrą. Apie šį laikotarpį jau kalbėjo viduramžių abatas Joachim von Fiore ir kai kurie kiti po jo. Tai yra ateinanti Kristaus taikos karalystė žemėje, žmonijai pažadėta nuo pranašų laikų.

Su dvasiniu Kristaus sugrįžimu Žodyje šis Dvasios ir žmogaus sudvasinimo amžius jau prasidėjo, o Kristus savo naujuoju meilės žodžiu parodė kelią į jį.

Pagrindinis Kristaus sugrįžimo įvykis, priešingai visoms krikščionijos lūkesčiams, nėra ateities dalykas, bet jau yra istorija: jis vyko 1866–1950 m. laikotarpiu visiškai tyliai, nepastebėtas ir nepaisytas „didžiojo pasaulio“ ir krikščionijos! Ne Vakarų krikščionybės centre, Romoje, ar ortodoksų pamaldumo centre Atoso kalne, ar, kaip daugelis tikėjosi, senajame judėjiško-krikščioniškame Jeruzalėje, ar protestantų teologijos ir religijos filosofijos aplinkoje, bet vadinamajame Trečiojo pasaulio šalyje, Meksikoje! Ir net ten ne dominuojančioje, galingoje ir prašmatnioje Katalikų Bažnyčioje, o skurdo ir nereikšmingumo aplinkoje, tarp paprastų, neišsilavinusių žmonių Meksiko miesto priemiesčiuose ar pakraščiuose, ir iš ten sklisdama ir plisdama po visą šalį. Kas būtų to tikėjęs?

Kristaus sugrįžimas tapo realybe per dvasiškai priimamus Kristaus apreiškimus, kuriuos perteikė Jo išrinkti žmonės, patyrę ekstazę naujai įkurtose, charizmatinėse, krikščioniškose-spiritualistinėse bendruomenėse ar brolijose.

Didelė dalis šių apreiškimų buvo stenografiškai užfiksuota, užrašyta pastaraisiais metais iki 1950 m. ir vėliau išleista 12 rinkinių pavadinimu „Libro de la Vida Verdadera“, lietuviškai – „TIKROS GYVENIMO KNYGA“. Pastaraisiais metais visi ankstesni mokymai buvo pakartoti išsamesne ir gilesne forma. Ši knyga yra kruopščiai atrinktas tekstų rinkinys iš šio veikalo, apimantis visas jame aptariamas temas.

Ši Kristaus mokymų rinktinė bei tematiškai suskirstyti ištraukos iš jos nuo pat pradžių buvo numatyti Viešpaties kaip jo Trečiasis Testamentas žmonijai, ypač krikščionybei. Šio rimto teiginio tiesa turi būti paaiškinta skaitytojui per šį įvadą.

Pasirinkimas Meksikos kaip šalies, kurioje, pagal Žodį, turi įvykti Kristaus sugrįžimas, pagal Viešpaties Žodį yra pagrįstas tuo, kad dabartinių gyventojų indėnų protėviai buvo kankinami ir prievarta „krikščionizuoti“ ispanų užkariautojų jo vardu. Kita vertus, šios tautos ir jų šiandieniniai palikuonys per šimtmečius trukusį priespaudą ir vergovę išsiugdė daugiau broliškos dvasios, žmogiškumo, širdies nuolankumo ir pakantumo nei kitos žemės tautos, ypač europietiškos. Todėl daugelis brandesnių sielų iš senosios išrinktosios „Izraelio tautos“ šiais laikais gimė Meksikos tautoje ir buvo liudytojai, kaip išsipildo „Dvasiniam Izraeliui“ duoti pažadai.

Net Jėzaus gimimas, pirmasis Kristaus atėjimas į pasaulį, įvyko ne Romos ar Graikijos galios ir civilizacijos centruose, net ne žydų kultūros centre Jeruzalėje, o

nuošalioje vietoje, skurdžiomis aplinkybėmis, o Jėzaus gimtinė ir pagrindinė veiklos sritis buvo Jeruzalės žydų niekinama Galilėja. Apie tai senovės Rašto žinovai, jaučiasi pranašesni, sakė: „Kas gero gali būti iš Nazareto?“ Šiandienos teologai neturėtų daryti tos pačios klaidos ir iš intelektualaus pranašumo jausmo slapta galvoti: kas gero ir didingo gali būti iš Meksikos?

Kokios priežastys rodo, kad ten vykstantys dvasiniai reiškiniai iš tiesų yra dieviškos kilmės? Visų pirma patys apreiškimai, kurie neabejotinai persmelkti Kristaus dvasia ir nuostata bei Dangiškojo Tėvo meile ir gailestingumu. Kokia žmogaus širdis liktų nepaliesta? Taip pat minčių, apreiškimų, pamokymų ir mokymų išmintis ir gilumas yra iškalbingas liudijimas apie jų autorių. Koks apgaulingas dvasios padaras galėtų visa tai imituoti tik su tamsiomis intencijomis? Kokios jos galėtų būti, jei šie mokymai gali tarnauti tik žmonijos tobulėjimui, vystymuisi ir kilnimui?

Kitas argumentas, patvirtinantis šių apreiškimų, kaip naujojo Dievo žodžio, autentiškumą, yra tai, kad jie vyko per tokį ilgą laikotarpį ir per tiek daug skirtingų perteikėjų bei apreiškimo vietų, tačiau savo dvasia ir pobūdžiu turi vieningą atspalvį ir aiškiai nurodo į vienintelį apreiškimo šaltinį. Kokia tamsi jėga galėtų dešimtmečiais visoje šalyje rengti tokį viliojantį apgaulės žaidimą – Dievą pajuokdama? Tai tiesiog neįmanoma, ir Dievas, kaip mylintis savo žmonių vaikų Tėvas ir aukščiausiasis žemiškųjų likimų vadovas, to niekada neleistų.

Kitos rimtos priežastys, patvirtinančios šių apreiškimų, kaip liudijimo apie dvasinį Kristaus sugrįžimą Žodyje, tikrumą, yra sutapimai tarp Jėzaus pažadų apie jo sugrįžimą ir jų „ženklų“ bei įvykių Meksikoje per pasaulį sukrėtusių ir pakeitusių įvykių laikotarpį, apėmusį du pasaulinius karus. Šiuo klausimu norėtume atkreipti dėmesį į „TIKROS GYVENIMO KNYGOS“ I tomo įvadą, pavadintą „Kristaus sugrįžimas bibliinių pažadų veidrodyje“, taip pat į Ernesto Enkerlino studiją, pavadintą „Dievo Dvasios darbas“; abi šios knygos išleistos Reichl leidykloje.

Svarbus liudijimas apie šį pasaulio regioną, o kartu ir apie Meksiką kaip Kristaus dvasinio sugrįžimo vietą, krikščionybei XIX a. buvo pateiktas vadinamojo „Dievo raštininko“ Jakobo Lorberio. Vienoje savo didžiojo Naujojo Apreiškimo veikalo vietoje Jėzus kalba apie tai, kad jo dvasinis sugrįžimas įvyks šalyje už didžiojo pasaulio vandenyno, t. y. už Atlanto, (Gr. Ev. Joh. 94, 14-15). Ar tai neturėtų būti priežastis tiems, kurie tiki Lorberio apreiškimais, ir visiems dvasiškai budriems krikščionims paklausti savęs, ar ši pranašystė jau neišsipildė, ir ištirti, ar vienoje iš Amerikos žemyno šalių įvyko kažkas, kas pretenduoja į šį titulą ir jam atitinka?

Tačiau vertinimo kriterijus turėtų būti ne tik atskleistos kūrinių žinių gausa, bet visų pirma išreikšta dieviškoji meilė ir išmintis.

Toks įvykis iš tiesų įvyko ir prasidėjo XIX a. šeštojo dešimtmečio pradžioje Meksikoje. Paprastas žmogus iš liaudies, vardu Roque Rojas, tuomet, 1861 m. birželio 23 d., patyrė pirmąjį pašaukimo išgyvenimą per arkangelą Gabrielį ir regėjimą, kurio metu jam buvo paskelbta jo misija kaip Viešpaties žemiškojo kelio parengėjo.* Įsitikinęs savo dieviškojo pašaukimo tikrumu po dar vienos didžios vizijos, jis pradėjo kitiems žmonėms pasakoti apie žinias ir regėjimus, kuriuos gavo ekstazės būsenoje, ir taip savo įtikinamumu bei patikimumu palaipsniui subūrė aplink save tikinčiųjų bendruomenę. Vėliau, gavęs dvasinio gydymo dovaną, jis tapo plačiai žinomas ir labai vertinamas visų, ieškančių pagalbos ir patarimo. Jis įkūrė pirmąją susirinkimų vietą, kurioje 1866 m. rugsėjo 1 d. pirmą kartą per jį prabilo Elijas, o septyni vyrai ir moterys buvo pašventinti naujų bendruomenių vadovais, simbolizuojančiais atitinkamų išganymo istorijos epochų septynis antspaudus.

** Daugiau informacijos apie tai rasite įvade į knygą „Trečiasis laikas“, Reichl leidykla.*

Kai 1869 m. Didžiosios savaitės susirinkimo dalyviai neparodė pagarbos ir susikaupimo, kurių iš jų tikėjosi Roque Rojas, jį apėmė šventas pyktis, ir jis sunaikino iki tol per Eliją gautus dieviškus apreiškimus. Jis paskelbė susirinkimo vietą uždaryta ir taip anksti užbaigė savo palaimingą veiklą. Tačiau gera sėkla, kurią jis pasėjo, sudygo ir pražydo kitose vietose, o vienoje iš „Septynių antspaudų“ bendruomenių po kelerių metų, 1884 m., pirmą kartą pats Kristus prabilo per vieną iš misijai ištikimų pranašų. Nuo tada dieviškieji apreiškimai tęsėsi nepertraukiamai, per kartas, iki 1950 m. pabaigos.

Per tą laiką bendruomenių ir tikinčiųjų skaičius vis augo, todėl šis Kristus jo Dvasios darbu pavadintas krikščioniškas-spiritualistinis judėjimas galiausiai apėmė kelis šimtus bendruomenių su tūkstančiais pasekėjų visoje šalyje.

Tikintieji reguliariai rinkdavosi sekmadienio ryte savo paprastose bendruomenių salėse arba privačiose patalpose, ir visur, kur buvo vienas ar keli žodžio perteikėjai, Dievo Dvasia pasirodydavo tuo pačiu metu, atsižvelgdama į klausytojų poreikius ir suvokimo gebėjimus.

Kartą per savaitę vyko gydymo pamaldos, kurių metu Dievo dvasinis pasaulis pasireiškė mokydamas, patardamas ir gydydamas. Buvo daug dvasinių kūno ir sielos išgydymų, tačiau, deja, jie nebuvo užrašyti ir paliudyti ateities kartoms. Matyt, jie nebuvo laikomi nieko ypatingo ir vertingo perduoti.

1950 m. pabaigoje, kai, kaip Viešpats jau seniai buvo paskelbęs ir nustatęs, baigėsi dieviškieji apreiškimai ir Dievo dvasių pasaulio apreiškimai, „Dvasiniame darbe“ įvyko gilus lūžis – susiskaldymas tarp bendruomenių, kurios laikėsi šio Kristaus nurodymo ir atsisakė tolesnių dvasinių apreiškimų, ir tomis bendruomenėmis bei bendruomenių vadovais, kurie jo nesilaikė ir dabar leido savo balso nešėjams patekti į transo būseną, taip atverdami vartus žemesniajam dvasiniam pasauliui ir apgaulingoms dvasioms, kad šios skelbtų klaidingus Kristaus ir Dvasios apreiškimus.

Deja, šios nepaklusnios bendruomenės turėjo daug didesnį patrauklumą paprastiems žmonėms nei ištikimosios, kurių nariai daugiausia išsiskirstė į mažas grupes arba perėjo į kitą stovyklą, nes ten žmogiškajam pramogų ir sensacijų troškimui buvo „siūloma“ daugiau nei per tylas pamaldas su pamokymo ištraukos skaitymu ir vėlesniu minties pasikeitimu apie ją.

Nepaisant šių nepalankių aplinkybių, po 1950 m. grupė vyrų ir moterų, daugiausia buvusių balsuotojų, pradėjo rinkti po visą šalį išsibarsčiusias apreiškimus, kad juos išleistų knygų pavidalu ir pristatytų žmonijai. Tai darydami jie turėjo daugiausia remtis rašomųjų mašinėlių rankraščių kopijomis, kurias pagal tuometinius stenografinius pranešimų užrašus parengė patys raštininkai, o vėliau, gavę prašymą, perdavė kaip kopijas. Buvo surinkta daugybė įvairių apreiškimų rankraščių, iš kurių galiausiai 366 buvo atrinkti įtraukti į „Libro de la Vida Verdadera“ (liet. „TIKROS GYVENIMO KNYGA“) rinkinius.

Nors tai sudaro tik dalį visų pranešimų, ypač iš paskutiniųjų metų iki 1950 m. – ką patvirtina ir neseniai „atsiradęs“ didelis pluoštas, atrodo, dar neskelbtų pranešimų rankraščių iš buvusio balso nešėjo palikimo – atsižvelgiant į šį didelį pranešimų skaičių galima daryti prielaidą, kad juose, vertinant kaip visumą, yra visos temos ir mokymo turinys, kurį Dievo Dvasia norėjo perteikti žmonijai ir apie kurį Ji norėjo ją informuoti, kad ji rastų kelią į šviesesnę ateitį.

1962 m. Vokietijoje pasirodė pirmasis vokiškas šio viso kūrinio rinkinys pavadinimu „Die Dritte Zeit“ („Trečiasis laikotarpis“), kuris pirmą kartą supažindino su Viešpaties apreiškimo žodžiu ribotą žmonių ratą vokiškai kalbančiose šalyse. Nuo 1979 m. leidykla „Reichl Verlag“ taip pat leidžia vokiškus „TIKROSIOS GYVENIMO KNYGOS“ tomus, kuriuos galima įsigyti knygynuose.

Septintajame dešimtmetyje Meksike buvo įkurta „Dvasinių studijų draugija“, kuri ėmėsi aprašytų apreiškimų rankraščių tvarkymo ir saugojimo bei rinkinių tomų naujų leidimų ir papildomos literatūros leidybos. Šiandien draugija vis dar

laiko tai savo pagrindine užduotimi, o ne religinio judėjimo, grindžiamo kiekvieno asmens atsakomybe sąžinės šviesoje, centriniu vadovavimu.

Kur tik atvertume šį veikalą, skaitydami ir dvasiškai patirdami įtikinamus, išmintingus ir meilės kupinus Kristaus žodžius bei apreiškimus, perteiktus per jo parengtus žmogiškuosius įrankius – žmones, kurie kartais vos turėjo pasaulietinį išsilavinimą ir dažnai net nemokėjo kalbos, kuri skambėjo iš jų lūpų, jau nekalbant apie turinį, išmintį ir jame pasireiškiančią dieviškąją autoritetą.

Šis naujas Dievo žodis, viena vertus, pateikia patvirtinimus ir paaiškinimus apie įvykius ir apreiškimus senovės Izraelio tautoje bei Jėzaus žemiškojo gyvenimo ir veiklos metu, kita vertus, jis atneša gausybę naujų dvasinių įžvalgų, kurios iš dalies yra esminiai tradicinio krikščioniško pasaulėvaizdžio pataisymai. Tai susiję su Dievo įvaizdžiu, Jėzaus ir Marijos dieviškąja prigimtimi, žmogaus esybe su vidine Dievo kibirkštimi ir amžina sielos raida, sampratomis apie dangų ir pragarą, Paskutinę dieną ar Paskutinįjį teismą, išganymo doktrina ir nuodėmių atleidimu, prisikėlimu iš mirusiųjų ir amžinu gyvenimu. Taip pat ir krikščioniškojo tikėjimo praktikos, garbinimo formų atžvilgiu iš dalies nustatomi nauji standartai ir tikslai, o seniai pažįstami dalykai kvestionuojami arba atmetami, o tai visų pirma susiję su liturginėmis kulto formomis ir sakraliniais pastatais.

Pagrindinė žinia atitinka Jėzaus skelbtąją: vietoj išorinio religijos praktikos, demonstruojamo pamaldumo – vidinis maldos gyvenimas ir individualus elgesys pagal savo sąžinę; vietoj apskaičiuotos labdaros iš savanaudiškų motyvų – spontaniškas, nesavanaudiškas veikimas iš meilės Dievui, žmonėms ir gamtai, Dievo kūrinijai, kur „meilė“ gali turėti daug išraiškos formų: dėmesį, rūpestį, pagarbą, užuojautą, prisirišimą, paguodą, pagalbą ir paramą; vietoj patogaus, aklo tikėjimo – gyvas, matantis tikėjimas, pagrįstas pažinimu ir dvasine išmintimi.

Savo apreiškimuose Viešpats pirmiausia kreipėsi į ten buvusius tikinčiuosius, kuriuos dažnai vadino „(Mano) tauta“, „mokiniais“ arba „darbininkais“, kartais taip pat „(mylimu) Izraeliu“. Tačiau plačiąja prasme, išskyrus išimtis, Jo žodis skirtas visam dvasiniam Izraeliui, visai Dievo tautai visame pasaulyje ir visų tautų, rasių bei religijų žmonėms. Argi jie džiaugsmingai priims ir pripažins šį naują Dievo žodį?

Tai neturi ir negali būti priežastis įkurti naują religinę bendruomenę, bažnyčią ar sektą. Tai yra Dievo kvietimas atsinaujinti ir sudvasinti žmogų bei visas jo visuomenines ir religines institucijas. Kas atmeta Jo Trečiąjį Testamentą žmonijai, tas atmeta patį Dievą ir Jo Šventąją Dvasią, kuri jame apsireiškia. Tegul kiekvienas gerai apmąsto ir įsidėmi šį įspėjamąjį žodį iš paties Dievo naujojo meilės

pranešimo, taip pat ir tuos įspėjimus, kurie yra Jėzaus palyginimuose apie „protingas ir neišmintingas mergaites“ (Mt 25, 1–13) ir apie „karališkąsias vestuves“ (Mt 22, 2–14). Nes šis žodis yra šventasis aliejus gesinčioms Dvasios šviesoms, tai yra duona ir vynas nuo Viešpaties stalo, amžinas maistas ir sielos atgaiva.

Turiny

Turiny

Leidybos duomenys	5
Kilmė.....	6
Pratarmė	10
Įvadas	12
Turiny	19
Trečiasis Testamentas	35
I. Kristaus sugrįžimas – trečiasis apreiškimo laikotarpis	35
1 skyrius – Laukiant Kristaus sugrįžimo	35
Įvadinis apžvalgus į išganymo įvykius	35
Viltys ir lūkesčiai	36
Biblijos pažadai	38
Išsipildę ženklai	39
2 skyrius – Trečiojo laikotarpio aušra	41
Pirmasis pranešimas	41
Pranešimai ir patarimai iš viso pasaulio	42
Elijaus veikimas kaip Viešpaties kelio paruošėjo	44
3 skyrius – Dvasinė Kristaus sugrįžimo saulė	47
Viešpaties atėjimas	47
Visi žvilgsniai bus nukreipti į mane	48
4 skyrius – Mokymas per dieviškus apreiškimus	51
Apreiškimų šaltinis.....	51
Apreiškimo vietos ir apreiškimų gavėjai	52
Dieviškųjų apreiškimų perdavimas	55
Apreiškimo forma	59
Apreiškimų laikinumas.....	60
5 skyrius – Naujojo Dievo apreiškimo priežastis	60

Dievo išganymo valia	61
Klaidų ir išorinių kulto formų pašalinimas	62
Paaikškinimas apie tikrąjį gyvenimą	64
Žmogaus vystymasis, dvasingumas ir išganymas	67
6 skyrius – Trečiasis Testamentas ir didžioji Gyvenimo knyga	68
Dievo meilės, tiesos ir išminties knyga	68
7 skyrius – Dvasinio mokymo poveikis ir reikšmė	73
Apraiškimo poveikis.....	73
Pažinimas ir viltis iš naujojo žodžio „“	75
8 skyrius – Naujosios Kristaus bendruomenės, mokiniai, apaštalai ir Dievo siųstieji	80
Šviesa ir šešėlis Apraiškimo bendruomenėse	81
Tikrasis mokinytės kelias, naujieji apaštalai.....	85
Dievo siųstieji visame pasaulyje ir visais laikais.....	87
II. Pirmojo ir antrojo apraiškimo laikotarpio apžvalga	90
9 skyrius – Izraelio tautos istorijos ir veikėjai.....	90
Nuodėmės istorija	90
Laisva valia ir pirminė nuodėmė	91
Potvynis	92
Abraomo pasiaukojimas	92
Jokūbo sapnas apie dangaus kopėčias	93
Juozapas ir jo broliai	94
Izraelio tautos klajonės dykumoje su Mozė	94
Elijo kova už tikrąjį Dievą	95
Dvylika Izraelio giminių	96
Izraelio pranašai ir pirmieji karaliai.....	96
10 skyrius – Kai laikas buvo išpildytas	97
Pranašiškos pranašystės	97
Mesijo laukimas žydų tautoje	98

Marija, Jėzaus motina	98
Kūdikio Jėzaus garbinimas	99
Meilės ryšys tarp Jėzaus ir Marijos	99
Jėzaus žinios ir išmintis	99
Žmogiškosios aplinkos nesupratimas Nazarete.....	100
11 skyrius – Jėzaus veikimas žemėje.....	101
Krikštas Jordano upėje; pasirengimo laikas dykumoje.....	101
Jėzaus vienybė su Dievu	101
Jėzaus nepripažinimas kaip laukiamo Mesijo	102
Jėzus kaip išgelbėjimą nešantis svečias tarp paprastų žmonių	103
Nekntrus pamokslininkas Jėzus	103
Jėzaus meilė vaikams ir gamtai.....	104
Jėzaus mokymas	104
Jėzaus „stebuklai“	105
Svetimautoja.....	107
Marija Magdalena.....	107
Nikodemus ir reinkarnacijos klausimas	108
Jėzaus Transfigūracija	108
Trūkstantis išpažinimo drąsos	109
Priešiškumas Jėzui	109
Atsisveikinimo pranešimas	110
Jėzaus įžengimas į Jeruzalę.....	111
Paskutinė vakarienė.....	112
12 skyrius – Kančia, mirtis ir prisikėlimas.....	113
Jėzaus visą gyvenimą trukusios pastangos ir kančios.....	113
Judo išdavystė.....	114
Jėzaus kančia	114
Jėzaus išganymo darbas anapusiniuose pasauliuose	119
Jėzaus apsišaukimas po prisikėlimo	121

13 skyrius – Jėzaus ir jo apaštalų misija ir reikšmė	122
Senojo Dievo įvaizdžio ir jo tradicijų pataisymas.....	122
Jėzaus pavyzdys	123
Jėzaus mokymo reikšmė.....	124
Jėzaus mokinių pašaukimas, mokymosi laikotarpis ir išbandymai.....	124
Apaštalas Jonas.....	125
Apaštalai Petras ir Paulius	126
Apaštalų pavyzdingumas	127
Krikščionybės plitimas	128
III. Bažnytinio krikščionybės laikotarpis.....	129
14 skyrius – Krikščionybė, bažnyčios ir kultai.....	129
Krikščionybės raida	129
Kulto veiksmai.....	130
Dvasininkai.....	131
Vakariėnė ir Mišios	132
Krikštas	133
Atminimas mirusiųjų.....	135
Materialūs simboliai, kryžiai ir relikvijos.....	135
Šventųjų garbinimas	137
Bažnyčios šventės	137
Dievo buvimas nepaisant klaidingų kulto formų	139
15 skyrius – Apgaulingi krikščionys, bažnytinės erezijos ir piktnaudžiavimai	140
Vardinių krikščionių	140
Neticieji ir tikėjimo fanatikai.....	141
Jėzaus mokymo iškraipymai ir jų pasekmės	142
Krikščionybės iškraipymai ir netikslumai	144
IV. Įstatymas – Dievo ir artimo meilė.....	146
16 skyrius – Dieviškasis įstatymas.....	146
Dieviškojo įstatymo galia	146

Dievo meilės įstatymas knygoje „“	147
Dieviškųjų įstatymų nepaisymas ir jo pasekmės	148
Aukščiausiojo įstatymo vykdymas	150
17 skyrius – Naujas Dievo garbinimo būdas.....	151
Garbinimo formų raida.....	151
Fiktyvios maldos be atsidavimo ir tikėjimo	152
Tikroji malda	153
Keturi tobulos maldos aspektai	155
Spontaniška širdies malda be žodžių	156
Kasdienė malda.....	158
Poilsio diena kaip savirefleksijos diena.....	159
Prašykite, ir jums bus duota	159
Užtarimo palaima	161
Maldos būtinybė.....	162
Maldos gyvenimo teigiamas poveikis.....	163
Maldos galia.....	164
Meilė Dievui ir artimui kaip Dievo garbinimas	165
Dievo ir žmogaus dialogas	167
18 skyrius – Gailestingumo darbai ir meilės esminė reikšmė	169
Geri darbai, duodantys palaiminimą atgaline data	170
Tikra ir netikra labdara	170
Dvasinė ir materialinė meilės veikla	172
Meilės visapusiška reikšmė.....	173
Didžioji meilės galia	175
V. Dievo apreiškimo formos ir veikimas.....	175
19 skyrius – Dievo Trejybė	175
Dievo vienybė su Kristumi ir Šventąja Dvasia	176
Trys Dievo apreiškimo būdai	177
Dievas kaip Kūrėjo Dvasia ir Tėvas.....	179

Kristus, Dievo meilė ir Žodis	180
Šventoji Dvasia – Dievo tiesa ir išmintis	182
20 skyrius – Marija, Dievo motiniška meilė.....	182
Marijos žemiškasis gyvenimas nuolankumo dvasia.....	182
Marija ir Jėzus	183
Marijos nekaltybė	183
Marijos pavyzdys moterims.....	184
Marija kaip žmonių užtarėja, guodėja ir bendra išgelbėtoja	185
Dieviškoji Marijos prigimtis	187
Marijos visuotinis spindesys	188
21 skyrius – Dievo visagališkumas, visur buvimas ir jo teisingumas	188
Dievo galia	188
Dievo buvimas visame kūrinyje	190
Likimo smūgiai	192
Dievo teisingumas	193
22 skyrius – Dievo meilė, rūpestis ir malonė.....	196
Dangiškojo Tėvo meilė.....	196
Dievo rūpestis ir pagalba	197
Aukščiausiojo nuolankumas	199
Dievo užuojauta ir bendras kentėjimas	200
Dievo atleidimas, malonė ir gailestingumas.....	201
23 skyrius – Dievo įkvėpimai ir apreiškimai	202
Dieviškos įkvėpimo akimirkos.....	202
Dieviškųjų apreiškimų pritaikymas žmonių supratimui.....	204
Įvairūs Dievo apreiškimų būdai	204
Dieviškųjų apreiškimų būtinybė	206
Dieviškųjų apreiškimų beribumas.....	207
Dievo buvimo žmoguje apreiškimas	208
VI. Kūrinija.....	209

24 skyrius – Dvasinė ir materialioji kūrinija.....	209
Dvasinių būtybių sukūrimas.....	209
Didžiųjų dvasių veikimas Kūrimo darbe.....	209
Dievo apvaizdos mintys	210
Materialių pasaulių sukūrimas dvasinėms būtybėms	210
Žmogaus sukūrimas	211
Prisiminimas apie rojų	212
Žmogaus prigimtis	212
Kūrėjo vienybė su kūrinija	212
25 skyrius – Gamta	213
Gamtos dėsniai	213
Dievo buvimas gamtoje	213
Gamta, Dievo kūrinys ir dvasinio pasaulio palyginimas.....	214
Dievo vaikų galia virš gamtos.....	214
Žmogus ir gamta	215
26 skyrius – Kiti pasauliai	217
Visuotinė Kristaus Šviesa	217
Dvasinis ryšys tarp pasaulių.....	218
Pažintis su kitais pasauliais ir gyvybės formomis.....	219
Žvaigždžių paskirtis	219
27 skyrius – Anapusinis pasaulis	220
Būtinės žinios apie dvasinį gyvenimą	220
„Dangus“ ir „pragaras“	221
Dangaus muzika.....	224
Mano Tėvo namuose yra daug „būstų“	224
VII Tobulėjimo kelias į tobulumą.....	225
28 skyrius – Mirtis, mirimas ir pabudimas anapus.....	225
Dvasios nemirtingumas	225
Pasirengimas išėjimui iš šio pasaulio	226

Perėjimas į kitą pasaulį	227
„Mirties miegas“	228
Susitikimas anapus	229
Sąžinės teismas dvasiai	229
Atgauta dvasinė sąmonė	232
29 skyrius – Sielų apvalymas ir kilimas pomirtiniame pasaulyje.....	234
Sąžinės graužatis, atgaila ir savikritika.....	234
Atlyginanti teisingumas	235
Sielų pakilimas į Dievo karalystę.....	236
30 skyrius – Sielos raida per reinkarnacijas.....	238
Evoliucijos dėsnis	239
„Kūno prisikėlimas“ — teisingai supastas	240
Skirtingas sielų išsivystymo lygis.....	241
Žinios apie ankstesnius gyvenimus žemėje ir savo pačių išsivystymo lygį .	241
Meilė kaip būtinybė dvasiniam ir sieliniam vystymuisi	242
Įvairios reinkarnacijų priežastys	243
Kelias į tobulumą	244
Visuotinė gyvenimo mokykla.....	245
Reinkarnacijos doktrinos įtikinamumas.....	247
Sielos reinkarnacijos keliai	247
31 skyrius – Išgelbėjimas, išpirkimas ir amžinasis išgelbėjimas	249
Klaidingų sampratų apie išpirkimą ištaisymas.....	249
„Dangus“ turi būti užkariautas	253
Galingiausia išgelbėjimo jėga.....	255
Išgelbėjimas ir išpirkimas kiekvienai sielai.....	257
Dieviškųjų vaikų šlovinga ateitis	259
VIII. Žmogus.....	260
32 skyrius – Žmogaus įsikūnijimas, prigimtis ir užduotis	260
Inkarnacija žemėje.....	260

Teisingas kūno vertinimas ir jo vedimas dvasios	262
Sielos, dvasios ir sąžinės reikšmė ir užduotis žmoguje	263
Dievo šventykla žmoguje	266
33 skyrius – Vyras ir moteris, tėvai ir vaikai, santuoka ir šeima.....	267
Vyro ir moters santykiai.....	267
Vyro prigimtis ir užduotis.....	269
Moteris, žmona ir motina	271
Vaikų ir paauglių auklėjimas	272
Žodis vaikams ir mergelėms	273
Santuoka ir šeima	274
34 skyrius – Valios laisvė ir sąžinė	276
Sąžinės ir valios laisvės reikšmė.....	276
Laisvos valios piktnaudžiavimas	279
Būtinybė paklusti sąžinės impulsams	280
Kova tarp valios laisvės ir sąžinės	281
Sąžinės paaštrinimas naujuoju Dievo žodžiu	282
35 skyrius – Minties, jausmų ir valios galia	283
Minties siuntimas ir priėmimas bei jų poveikis	283
Jausmų, troškimų ar baimių jėga	285
Savęs įveikimo trūkumas	285
<i>IX Dieviškosios išminties mokymai</i>	286
36 skyrius – Tikėjimas, tiesa ir pažinimas.....	286
Viską nugalintis tikėjimas.....	286
Dievo tiesos pažinimas	287
Dvasinio ir dieviškojo pažinimas	289
Dvasinio pažinimo prielaidos	290
Būtinasis žmogaus sąmonės išplėtimas	290
37 skyrius – Teisingas Biblijos tekstų supratimas.....	292
Bibliinių žodžių ir pažadų aiškinimas	292

Jėzaus apreiškimas per apaštalą Joną	295
38 skyrius – Trys apreiškimo laikotarpiai ir septynios antspaudų epochos ...	296
Dievo apreiškimų priklausomybė nuo raidos	296
Trys Dievo testamentai.....	298
Trečiasis laikotarpis	300
Septynios išganymo istorijos epochos.....	301
39 skyrius – Žemiškasis ir dvasinis Izraelis	304
Istorinė Izraelio misija, jo nesėkmė	304
Žydų tautos susiskaldymas į žemiškai ir dvasiškai mąstančius	305
Dvasinė Izraelio tauta	307
144 000 išrinktųjų ir pažymėtųjų	309
40 skyrius – Gėrio ir blogio jėgos	311
Gėrio ir blogio kilmė	311
Arogancija ir nuolankumas	314
Gėris, geros valios žmogus	315
Blogis, blogiui pasidavęs žmogus.....	316
Gėrio ir blogio kova.....	317
Pagundos ir vilionės.....	318
Moraliniai nusikaltimai	319
Blogio bejėgiškumas ir laikinas pobūdis	319
Atleidimo galia	320
41 skyrius – Ryšys tarp šio pasaulio ir anapusinio pasaulio	320
Dvasinio pasaulio įkvėpimas ir pagalba	320
Sutrikę ir piktavaliai dvasios	323
Dvasių kova dėl žmonių	325
Ryšys su Dievo dvasių pasauliu.....	327
42 skyrius – Kaltė ir atpirkimas, išbandymai ir kančios.....	329
Atgailos ir atpirkimo būtinybė	329
Atpirkimo įstatymas.....	330

Išbandymų ir kančių priežastis	331
Tikėjimas, pasidavimas ir nuolankumas išbandymuose	333
Kančios ir skausmo prasmė	333
43 skyrius – Liga, išgydymas ir atsinaujinimas	335
Ligos kilmė ir prasmė	335
Gydymas savo jėgomis	336
Žmogaus atsinaujinimas	337
44 skyrius – Gyvenimas dieviškąja prasme	338
Būtina pusiausvyra	338
Geri ir pražūtingi malonumai.....	338
Palaimingas ir nelaimingas turtas.....	339
Davimo įstatymas	340
Pareigų ir užduočių vykdymas	341
45 skyrius – Išankstinis paskyrimas, prasmė ir išpildymas gyvenime	342
Dievo apvaizda ir likimas žmogaus likime.....	343
Gyvenimo mokykloje	345
Žmogaus gyvenimo prasmė ir vertė	346
X Materializmas ir spiritualizmas	348
46 skyrius – Klaidingai nuklydęs, materialistiškas žmogus.....	348
Žmogaus protinis tingumas, nežinojimas ir išdidumas.....	348
Nesugebėjimas pasiaukoti, stengtis ir prisiimti atsakomybę	350
Žmogaus dvasinė kančia	352
Neteisingas elgesys žemėje ir jo pasekmės	354
47 skyrius – Materializmas ir spiritualizmas	355
Vyraujančio materializmo pasekmės.....	355
Spiritualizmo esmė	356
Kas gali teisėtai vadintis spiritualistu?	357
Spiritualizmas religijose ir konfesijose.....	358
48 skyrius – Dvasinės dovanos ir dvasinimas	359

Žmogaus dvasiniai sugebėjimai	359
Tikrosios dvasingumo sąlygos ir požymiai	362
Dvasinio gyvenimo teigiamas poveikis	363
XI Žmonija	364
49 skyrius – Religija ir teisminė praktika	364
Nė viena religija ar konfesija nėra vienintelė tikroji	364
Religijų priešiškus vystymuisi	366
Religijos ir mokslo santykis	367
Žemiškosios teisingumo sistemos griežtumas ir neteisybė	368
Žmogaus širdies kietumas ir savarankiškumas	369
Žemiškasis teisingumas kaip neišvengiamas blogis	369
50 skyrius – Švietimas ir mokslas	370
Tuštzybė ir pasididžiavimas žiniomis	370
Materialistinio mąstymo pasekmės	371
Dievo ir Dvasinio pasaulio įkvėpimas naujiems mokslo atradimams	374
Mokslininkų, dirbančių žmonijos labui, pripažinimas	376
51 skyrius – Valdovai, piktnaudžiavimas valdžia ir karai	377
Laikinas žemiškosios galios ir didybės iliuzija	377
Piktnaudžiavimas jėga prieš žmones ir tautas	378
Apmąstymai apie Antrąjį pasaulinį karą	380
Karų pasibjaurėjimas ir beprasmiškumas	381
52 skyrius – Neteisybė ir žmonijos nuosmukis	383
Stipriųjų pavergimas ir silpnojo išnaudojimas	383
Žmonijos sugedimas	385
Nesubrendusios žmonijos iškreiptas pasaulis	387
XII Žmonijos teismas ir apvalymas	388
53 skyrius – Atėjo teismo laikas	388
Žmogiškosios sėjos vaisių derlius	388
Žmonijos apvalymas teisme	390

Dievo meilė teisme	391
54 skyrius – Pasaulėžiūrų, religijų ir bažnyčių kova.....	392
Dvasinės kovos prieš Kristaus taikos karalystę žemėje	392
Kova dėl dvasinės viršenybės žemėje.....	393
Kova su dvasine doktrina	395
Dvasinių apreiškimų ir dvasinio gydymo ignoravimas ar kovojimas su jais	396
55 skyrius – Žemės ir žmonijos apvalymas teisme.....	397
Dievo ir gamtos įspėjamasis balsas prieš valymo teismą	397
Piktojo galia ir viešpatavimas bus sulaužyti.....	399
Apokaliptiniai karai, epidemijos, nelaimės ir sunaikinimai	401
Gamta ir gamtos katastrofos	401
Dievo meilės teisingumas ir gailestingumas.....	404
Teismo poveikis	404
XIII Pasaulio ir kūrinijos permainos ir užbaigtumas.....	406
56 skyrius – Kristaus dvasinio darbo pergalė ir pripažinimas	406
Dvasinio mokymo skleidimas per Dievo siųstuosius	406
Kova dėl naujojo žodžio pripažinimo	406
Šventosios Dvasios mokymo galia	407
Supratimas apie Kristaus sugrįžimą visame pasaulyje.....	408
57 skyrius – Atsivertimas ir permainos visose srityse	409
Naujos ir gilesnės įžvalgos	409
Dievo siųstų žmonių apšvietimas	411
Žmogaus pasikeitimas	412
Pokyčiai ir sukrėtimai visose gyvenimo srityse.....	415
58 skyrius – Kristaus taikos karalystė ir kūrinijos užbaigimas	416
Lemiamoji jėga Kristaus taikos karalystėje	416
Naujas žmogus.....	417
Žemė kaip Pažado žemė ir Dangaus karalystės atspindys.....	419
Kūrinijos užbaigimas	420

Atkurto kūrinių harmonijos himnas	422
XIV Misijos užduotis	423
59 skyrius – Užduotis skleisti naująjį Dievo Žodį.....	423
Nurodymai dėl knygų tomų, ištraukų leidinių ir vertimų rengimo	423
Teisė susipažinti su naujuoju Dievo žodžiu.....	424
Nurodymai dėl Dvasinio mokymo skleidimo	425
60 skyrius – Veikimas Kristaus Dvasia	426
Būtinų naujų mokinių savybės, dorybės ir gebėjimai	426
Tinkamas elgesys skleidžiant Žodį	430
Tinkamas žodžio skelbimo būdas	432
Užduotis guosti ir gydyti fiziškai bei dvasiškai kenčiančius	435
Laikas išvykti į pasaulinę misiją.....	437
XV. Pamokymai, įspėjimai, mokymai	437
61 skyrius – Viešpaties pamokymai ir perspėjimai	438
Įsakymai ir užduotys	438
Tikėjimas, viltis, meilė, nuolankumas, pasitikėjimas	439
Malda, studijos, budrumas, atsinaujinimas ir dvasingumas.....	441
Įspėjimai, skirti Apreiškimo bendruomenėms.....	442
Įspėjimas dėl apreiškimų tęsimosi po 1950 m. ir klaidingų „Kristaus apreiškimų“	443
Ydos, veidmainystė, ištvirkavimas	445
Neteisingos atgailos ir neteisingi lūkesčiai	446
Įspėjimas tautoms ir žemės valdovams	447
62 skyrius – Žodžiai susirinkusiems klausytojams Meksikoje	448
Žodžiai susirinkusiems klausytojams Meksikoje.....	448
63 skyrius – Pamokymai bendruomenėms ir visiems Kristaus mokiniams....	464
Kristaus dvasinis darbas.....	464
Dvasinis Izraelis ir žydų tauta.....	473
Mokinytė ir dvasingumas	475

Vystymasis	485
Išgryninimas ir tobulėjimas.....	489
Šiame ir anapusiniame pasaulyje	492
Dieviškųjų apreiškimų knyga „“	496
Žmogus ir jo paskirtis.....	498
Ydos, nuodėmės, nuklydimai.....	503
Žmonijos apvalymas ir sudvasinimas.....	506
XVI. Pranašystės ir palyginimai, paguoda ir pažadas.....	508
64 skyrius – Pranašystės.....	508
Senų ir naujų pranašysčių išsipildymas.....	508
Didžioji tautų pranašystė, 1945 m. sausio 10 d., artėjant Antrojo pasaulinio karo pabaigai	509
Karai ir stichinės nelaimės — ženklai danguje.....	511
Pranašystė apie Meksikos bendruomenių susiskaldymą	511
65 skyrius – Palyginimai, paguoda ir pažadas	512
Panašumas apie blogus ūkvedžius.....	512
Panašumas apie kelionę per dykumą į Didįjį miestą	513
Panašumas apie karaliaus dosnumą.....	516
Palaiminimai ir palaiminimai	517
Padrąsinimai siekti tobulėjimo	518
Dievo šauksmas	519
Kreipimasis į šių laikų žmones:	519
Kreipimasis į intelektualus:.....	520
Kreipimasis į vargstančiuosius ir apsunkintuosius:.....	520
Kreipimasis į Dvasinį Izraelį:	520
Dieviškieji mokymai Meksikoje 1866–1950 m.	522

Trečiasis Testamentas

1. Kristaus sugrįžimas – trečiasis apreiškimo laikotarpis

1 Skyrius – Laukiant Kristaus sugrįžimo

Įvadinis apžvalgą us į išganymo
įvykius

1. Laikų pradžioje pasauliui trūko
meilės. Pirmieji žmonės buvo toli
nuo to, kad pajustų ir suprastų tą
dieviškąją jėgą – tą Dvasios esmę,
visko, kas sukurta, šaltinį.

2. Jie tikėjo Dievu, bet priskirdavo
Jam tik galią ir teisingumą. Žmonės
tikėjo, kad dieviškąją kalbą supranta
per gamtos elementus; todėl,
matydami ją švelnią ir taikią, jie
manė, kad Viešpats pritaria žmonių
darbams; tačiau, kai gamtos jėgos
buvo išlaisvintos, jie manė, kad tai
yra Dievo pyktis, pasireiškiantis šia
forma.

3. Žmonių širdyse susiformavo
bausaus Dievo, nešančio savyje pyktį
ir keršto jausmą, įvaizdis. Todėl,
manydami, kad įžeidė Dievą, jie
aukojo Jam deginamąsias aukas ir
aukas, tikėdamiesi Jį sutaikyti.

4. Sakau jums, kad tos aukos
nebuvo įkvėptos meilės Dievui: tai
buvo baimė Dieviškojo teisingumo,
baimė bausmės, kuri paskatino

pirmąsias tautas mokėti duoklę savo
Viešpačiui. 5. Dieviškąją Dvasią jie
vadino tiesiog Dievu, bet niekada
Tėvu ar Mokytoju.

6. Būtent patriarchai ir pirmieji
pranašai pradėjo žmonėms aiškinti,
kad Dievas, nors ir buvo
teisingumas, — taip, bet tobulas
teisingumas; kad jis pirmiausia buvo
Tėvas ir kaip Tėvas mylėjo visus savo
kūrinius.

7. Žingsnis po žingsnio žmonija lėtai
žengė savo dvasinio tobulėjimo keliu
ir tęsė savo piligrimystę, pereidama
iš vieno amžiaus į kitą ir per
apreiškimus, kuriuos Dievas visais
laikais davė savo vaikams,
sužinodama šiek tiek daugiau apie
dieviškąją paslaptį.

8. Vis dėlto žmogus nepasiekė
visiško dieviškosios meilės
suvokimo; nes jis tikrai nemylėjo
Dievo kaip Tėvo, nei sugebėjo savo
širdyje pajusti meilę, kurią jo
Viešpats jam visada rodė.

9. Buvo būtina, kad tobulas meilė
taptų žmogumi, kad „Žodis“
įsikūnytų ir įgautų žmonėms
apčiuopiamą ir matomą kūną, kad
jie pagaliau patirtų, kaip stipriai ir
koku būdu Dievas juos mylėjo.

10. Ne visi Jėzuje atpažino Tėvo
buvimą. Kaip jie galėjo jį atpažinti,
jei Jėzus buvo nuolankus,
užjaučiantis ir mylintis net tiems,
kurie jį įžeidė? Jie laikė Dievą stipriu
ir išdidžiu savo priešų atžvilgiu,
teisingu ir baisiu tiems, kurie Jį
įžeidė.

11. Tačiau taip pat, kaip daugelis
atmetė tą Žodį, taip pat daugelis juo

tikėjo – tuo Žodžiu, kuris įsiskverbė į pačią širdies gelmę. Tas būdas išgydyti kančias ir nepagydomas ligas vien glostymu, begalinio užuojautos žvilgsniu, vilties žodžiu, tas mokymas, kuris buvo naujo pasaulio, gyvenimo, pilno šviesos ir teisingumo, pažadas, nebegalėjo būti ištrintas iš daugelio širdžių, kurios suprato, kad tas dieviškasis Žmogus buvo Tėvo tiesa, To, kurio žmonės nepažinojo ir todėl negalėjo mylėti, Dieviškoji Meilė.

12. Tos aukščiausiosios tiesos sėkla buvo amžinai pasėta žmonijos širdyse. Kristus buvo sėjėjas, ir Jis vis dar prižiūri savo sėją. Po to Jis nuims savo derlių ir visada juo džiaugsis. Tada Jis savo žodžiuose nebesakys: „Aš alkanas“ arba „Aš ištroškęs“, nes pagaliau Jo vaikai mylės Jį taip, kaip Jis juos mylėjo nuo pat pradžių.

13. Kas jums kalba apie Kristų, mokiniai? Jis pats.

14. Tai aš, „Žodis“, kuris vėl kalba tau, žmonija. Atpažink mane, neabejok mano buvimu dėl to, kad pasirodau taip nepastebimai. Maniui negali būti jokio išdidumo.

15. Atpažinkite Mane pagal mano tuometinį gyvenimo kelią pasaulyje, prisiminkite, kad Aš miriau taip pat nuolankiai, kaip ir gimiau bei gyvenau. (296, 4-16)

Viltys ir lūkesčiai

16. Po mano išėjimo „Antrajame laikmetyje“ tie, kurie išsaugojo tikėjimą manimi, iš kartos į kartą laukė mano sugrįžimo. Dieviškasis pažadas buvo perduodamas iš tėvų

vaikams, o mano žodis išlaikė gyvą troškimą patirti mano sugrįžimą.

17. Kiekviena karta tikėjo esanti išrinktoji, tikėdamasi, kad joje išsipildys jų Viešpaties Žodis.

18. Taip praėjo laikas, praėjo ir kartos, o iš širdžių mano pažadas vis labiau buvo išstumiamas, ir žmonės pamiršo budėti ir melstis. (356, 4-5)

19. Pasaulis yra išbandomas, tautos jaučia visą mano teisingumo naštą, kuri užgriūva ant jų, o mano šviesa, mano balsas, kuris jus šaukia, tampa juntamas visoje žmonijoje.

20. Žmonės jaučia mano buvimą, suvokia mano Visuotinį Spindulį, kuris nusileidžia ir ilsisi ant jų. Jie nujaučia mane, nepažindami šio kūrinio*, negirdėję mano žodžio, ir jie pakelia savo sielas į mane, kad paklaustų: „Viešpatie, kokiais laikais mes gyvename? Šios nelaimės ir kančios, kurios ištiko žmones – ką jos reiškia, Tėve? Argi Tu negirdi šio pasaulio dejonės? Argi Tu nesakei, kad sugrįši? Kada gi Tu ateisi, o Viešpatie?“ Ir kiekvienoje tikėjimo grupėje bei religinėje bendruomenėje pakyla mano vaikų dvasia, ir jie ieško Manęs, prašo Manęs, klausia Manęs ir laukia Manęs. (222, 29)

** Kristaus apreiškimai jo sugrįžimo metu Žodžiu, dvasine forma, kurie prasidėjo 1866 metais Meksikoje per pirmą Eliją.*

21. Žmonės klausia Manęs ir sako: „Viešpatie, jei Tu esi, kodėl neapsireiški tarp mūsų, nors kitomis aplinkybėmis Tu nusileidai į mūsų žemiškąjį pasaulį? Kodėl Tu

neatvyksti šiandien? Ar mūsų bedievystė dabar tokia didelė, kad ji trukdo Tau ateiti mums į pagalbą?

Tu visada ieškojai pasiklydusių, „akluosius“, „raupsuotuosius“ – dabar pasaulis jų pilnas. Ar mes nebekeliame Tavo užuojautos?

22. Tu savo apaštalams sakei, kad sugrįši pas žmones ir duosi savo atėjimo ženklus, kuriuos dabar, atrodo, matome. Kodėl mums neparodai savo veido?“

23. Žiūrėkite, taip žmonės laukia Manęs, nejausdami, kad Aš esu tarp jų. Aš esu prieš jų akis, o jie Manęs nemato; Aš kalbu jiems, o jie negirdi Mano balso; ir kai jie pagaliau mane pamato akimirkai, jie mane neigia. Bet Aš ir toliau liudiju apie save, ir tuos, kurie viliasi Manimi, Aš ir toliau lauksiu.

24. Tačiau iš tiesų, mano apsiareiškimo ženklai šiuo metu buvo dideli, netgi žmonių kraujas, pralietas upėmis ir drėkinantis žemę, parodė mano buvimo tarp jųsų kaip Šventosios Dvasios laiką. (62, 27-29)

25. Niekas neturėtų būti nustebęs mano buvimu. Jau per Jėzų Aš jums parodžiau įvykius, kurie pranašautų mano apsiareiškimą kaip Tiesos Dvasios. Taip pat Aš jums sakiau, kad mano atėjimas įvyks Dvasioje, kad niekas nelauktų materialių apraiškų, kurios niekada neateis.

26. Pažvelkite į žydų tautą, kaip ji vis dar laukia Mesijo, nors Jis neateina tokia forma, kokios jie tikisi, nes tikrasis jau buvo tarp jų, o jie Jo nepažino.

27. Žmonija, ar tu nenori pripažinti mano naujojo apreiškimo, kad galėtum toliau manęs laukti pagal savo tikėjimo sampratą, o ne pagal tai, ką aš tau pažadėjau? (99, 2)

28. Pasaulis neturi laukti naujo Mesijo. Kaip pažadėjau sugrįžti, taip ir pranešiau jums, kad mano atėjimas bus dvasinis; tačiau žmonės niekada nesugebėjo pasiruošti manęs priimti.

29. Tuomet žmonės abejojo, kad Dievas galėtų būti paslėptas Jėzuje, kurį jie laikė žmogumi kaip ir visus kitus, ir tokiu pat vargšu kaip bet kuris kitas. Vis dėlto vėliau, atsižvelgdami į galingus Kristaus darbus, žmonės įsitikino, kad tame žmoguje, kuris gimė pasaulyje, užaugo ir mirė, buvo Dievo „Žodis“. Tačiau šiais laikais daugelis žmonių pritartų mano atėjimui tik tada, jei Aš ateičiau kaip žmogus, kaip Antrajame laikmetyje.

30. Įrodymai, kad Aš ateinu Dvasioje ir taip apsiareiškiau žmonijai, nepaisant liudijimų, nebus pripažinti visų, nes materializmas bus tarsi tamsi raištis prieš kai kurių akis.

31. Kiek daug žmonių norėtų dar kartą pamatyti Kristų kenčiantį pasaulyje ir gauti iš Jo stebuklą, kad patikėtų Jo buvimu ar egzistavimu. Tačiau tikrai sakau jums: šioje žemėje nebebus prakartėlės, kuri matytų mane gimstantį kaip žmogų, nei dar vienos Golgotos, kuri matytų mane mirštantį. Dabar visi, kurie prisikels tikram gyvenimui, savo širdyse pajus, kaip Aš gimstu, taip pat visi, kurie atkakliai pasilieka

nuodėmėje, savo širdyse pajus, kaip Aš mirštu. (88, 27-29)

32. Pažvelkite, kiek žmonių šiais laikais tyrinėja praeities raštus, mąsto apie pranašus ir bando suvokti pažadus, kuriuos Kristus davė apie savo sugrįžimą.

33. Klausykite, kaip jie sako: „Mokytojas yra arti“ – „Viešpats jau čia“, arba: „Jis netrukus ateis“, ir priduria: „Jo sugrįžimo ženklai yra aiškūs ir akivaizdūs.“

34. Vieni ieško ir šaukiasi Manęs, kiti jaučia mano buvimą, dar kiti nujaučia mano atėjimą Dvasioje.

35. Ach, jeigu tik visi jau dabar turėtų tą žinių troškulį, jeigu tik visi turėtų tą troškimą pažinti aukščiausią tiesą! (239, 68-71)

36. Pažvelkite, kaip žmonės visose konfesijose ir sektose tyrinėja laiką, gyvenimą ir įvykius, tikėdamiesi atrasti ženklus, skelbiančius mano atėjimą. Tai nežinojantieji, kurie nežino, kad Aš jau seniai save skelbiu ir kad netrukus šis skelbimo būdas baigsis.

37. Bet Aš jums sakau ir tai, kad daugelis iš tų, kurie Manęs taip trokšta, nepažintų Manęs, jei pamatytų, kaip Aš save atskleidžiu, o greičiau mane kategoriškai atmestų.

38. Jiems pasieks tik liudijimai, ir per juos jie vis dėlto patikės, kad Aš buvau tarp savo vaikų.

39. Ir jūs viduje nekantriai manęs laukėte; tačiau aš žinojau, kad jūs mane atpažinsite ir priklausysite mano darbininkams šiuo metu. (255, 2-4)

Biblijos pažadai

40. Savo apreiškime per Jėzų Aš jums paskelbiau Šventosios Dvasios atėjimą; tačiau žmonės tikėjo, kad tai yra dievybė, kuri – jiems nežinoma – yra Dieve, nesugebėdami suvokti, kad, kai Aš kalbėjau apie Šventąją Dvasią, Aš jums kalbėjau apie vienintelį Dievą, kuris ruošė laiką, kuriuo Jis pasirodys žmonėms per žmogiškąjį protą. (8, 4)

41. Kodėl kas nors turėtų stebėtis mano naujais apreiškimais? Iš tiesų, sakau jums, senovės patriarchai jau žinojo apie šio amžiaus atėjimą, kitų epochų regėtojai jį matė, o pranašai jį skelbė. Tai buvo dieviškas pažadas, duotas žmonėms dar gerokai prieš man gimstant Jėzuje.

42. Kai Aš savo mokiniams paskelbiau apie savo sugrįžimą ir jiems pranešiau, kaip Aš apsireikšiu žmonėms, jau buvo praėjęs daug laiko nuo to laiko, kai jums buvo duotas tas pažadas.

43. Dabar jūs matote to laikotarpio eigą, čia išsipildo tos pranašystės. Kas gali tuo stebėtis? Tik tie, kurie miegojo tamsoje*, arba tie, kurie ištrino mano pažadus iš savo širdžių. (12, 97-99)

** Terminas „tamsa“ čia ir kitur reiškia „nepažinimą“, „nežinojimą“, o „šviesa“ priešingai naudojama kaip „pažinimo“, „apšvietimo“ simbolis.*

44. Kadangi žinojau, kad jūs tik nedaug gilinsitės į mano mokymus, ir numatydamas klaidas, į kurias

pakliūsite aiškindami mano apreiškimus, pranešiau jums apie savo sugrįžimą, sakydamas, kad atsiųsiu jums Tiesos Dvasią, kad ji paaiškintų daugelį paslapčių ir išaiškintų tai, ko nesupratote.

45. Nes savo pranašiško žodžio esmėje Aš jums paskelbiau, kad šiuo metu Aš neatvyksiu kaip Sinajaus kalne, lydimas žaibų ir griaustinio, nei tapsiu žmogumi ir neperteiksiu savo meilės bei žodžių žmogiškuoju pavidalu, kaip „Antrajame laikmetyje“, bet kad Aš ateisiu į jūsų dvasią savo Išminties spinduliu, nustebinsiu jūsų protą įkvėpimo šviesa ir prie jūsų širdžių durų šauksiu balsu, kurį supranta jūsų dvasia. Tos pranašystės ir pažadai išsipildo būtent dabar.

46. Pakanka šiek tiek pasiruošti, kad pamatytumėte mano Šviesą ir pajustumėte mano Dvasios buvimą – tos pačios, kuri jums pranešė, kad ji ateis jus mokyti ir atskleisti tiesą. (108, 22-23)

47. Yra daug tokių, kurie iš baimės ar dėl uolumo stokos nepasivystė ir laikosi tik Mozės įstatymo, nepripažindami Mesijo atėjimo, ir kiti, kurie, nors ir tiki Jėzumi, vis dėlto nelaukė pažadėtosios Guodėjos Dvasios. Dabar Aš nusileidau trečią kartą, o jie Manęs nelaukė.

48. Angelai paskelbė šiuos apreiškimus, ir jų šauksmas užpildė erdvę. Ar juos atpažinote? Tai Dvasinis pasaulis, kuris atėjo pas jus, kad liudytų mano buvimą. Viskas, kas parašyta, išsipildys. Pradėtas sunaikinimas nugalės žmogaus

išdidumą ir tuštybę, ir šis, tapęs nuolankus, ieškos Manęs ir vadins Mane Tėvu. (179, 38-39)

49. Tuo metu Aš jums sakiau: „Tai, ką Aš jums pasakiau, nėra viskas, ko turiu jus mokyti. Kad jūs viską sužinotumėte, Aš pirmiausia turiu pasitraukti ir jums atsiųsti Tiesos Dvasią, kad ji paaiškintų viską, ką Aš pasakiau ir padariau. Aš jums pažadu Guodėją išbandymų laikais.“ Tačiau tas Guodėjas, tas Paaiškintojas, esu Aš pats, kuris sugrįžtu, kad apšviestų jus ir padėtų suprasti praeities mokymus bei šį naują, kurį dabar jums duodu. (339, 26)

50. Išmintyje yra tas gydomasis balzamas ir ta paguoda, kurios trokšta jūsų širdis. Todėl Aš kadaise pažadėjau jums Tiesos Dvasią kaip Paguodos Dvasią. Bet būtina turėti tikėjimą, kad neatsistotumėte kelyje ir nepatirtumėte baimės susidūrus su išbandymais. (263, 10-11)

Išsipildę ženklai

51. Nedaug yra žmonių, kurie atpažįsta ženklus, kad prasidėjo nauja era ir kad Aš šiuo metu dvasiškai apsireiškiu žmonijai. Dauguma jų skiria savo gyvenimą ir pastangas materialinei pažangai, ir šioje negailėtingoje, kartais kruvinoje kovoje siekdami savo tikslų jie gyvena kaip akli, praranda kryptį, nebežino, ko siekia, nemato ryškaus naujos aušros spindesio, nepastebi ženklų ir yra toli nuo to, kad įsisavintų žinias apie mano apreiškimus.

52. Ši žmonija labiau tikėjo žmonių mokymais ir žodžiais nei apreiškimais, kuriuos Aš jai suteikiau per amžius. Argi jūs laukiate, kad Tėvas savo teisingumu jums siųstų dar didesnius ženklus nei tie, kuriuos matote kiekviename žingsnyje, kad pajustumėte ir patikėtumėte, jog tai yra laikas, numatytas mano pasirodymui kaip Tiesos Dvasiai? O jūs, mažatikiai žmonės! Dabar jūs suprasite, mokiniai, kodėl Aš kartais jums sakau, kad mano balsas šaukia dykumoje, nes nėra nė vieno, kuris jį išgirstų ir tikrai jį atsižvelgtų. (93, 27-28)

53. Kad visi žemės žmonės galėtų patikėti šios žinios tiesa, Aš pasirūpinau, kad tie ženklai, kuriuos senovėje pranašavo pranašai, būtų juntami visame pasaulyje – pranašystės, kurios kalbėjo apie mano sugrįžimą.

54. Todėl, kai ši Geroji Naujiena pasieks tautas, žmonės ištirs ir išnagrinės viską, kas jiems buvo pasakyta šiais laikais, ir nustebe bei džiaugdamiesi jie atras, kad viskas, kas buvo paskelbta ir pažadėta dėl mano sugrįžimo, išties išsipildė, kaip ir dera Tam, kuris turi tik vieną valią, vieną žodį ir vieną įstatymą. (251, 49)

55. „Antrajame Laike“* Aš paskelbiau savo apaštalams savo naują apreiškimą, ir kai jie paklausė Manęs, kokie ženklai pranašaus tą laiką, Aš jiems paskelbiau juos vieną po kito, taip pat ir įrodymus, kuriuos jiems duosiu.

** Kristus išgelbėjimo istoriją suskirsto į 3 didelius skyrius, amžius arba „laikus“, kur „Antrasis laikas“ yra Dievo apreiškimo per Jėzų laikas ir laikas po jo (daugiau informacijos žr. 38 skyriuje)*

56. Pranašystės pasirodė iki paskutinės, jos skelbė, kad tai yra Jėzaus pranašautas laikas, ir dabar Aš jūsų klausiu: jei šis dvasinis apreiškimas, kuriuo Aš leidžiu jums dalytis, nebūtų tiesa – kodėl tada Kristus neatsirado (tokia forma, kokios tikėjosi tikintieji), nors ženklai išsipildė? Arba ar jūs manote, kad gundytojas taip pat turi galią virš visos kūrinijos ir gamtos jėgų, kad galėtų jus apgauti?

57. Kartą Aš jus įspėjau, kad nepakliūtumėte į klaidingų pranašų, klaidingų Kristų ir klaidingų išganytojų gundymus. Tačiau šiandien Aš jums sakau, kad įsikūnijusi siela dėl savo išsivystymo, savo pažinimo ir patirties yra tiek pabudusi, kad nėra lengva jai pasiūlyti tamsą kaip šviesą, kad ir kiek apgaulės ji turėtų.

58. Todėl Aš jums sakiau: prieš atsiduodami šiam keliui akiai tikėdami, tikrinkite, kiek norite! Supraskite, kad šis Žodis buvo duotas visiems ir kad Aš niekada nesilaikiau jo dalies tik tam tikriems žmonėms. Pamatykite, kad šiame veikale nėra knygy, kuriose Aš bandyčiau slėpti nuo jūsų kokią nors mokymą.

59. Tačiau Aš jums ir sakiau toje „Antrojoje laikais“ per savo apaštalo

Jono lūpas: „Jei kas nors išgirs mano balsą ir atvers duris, Aš įeisiu pas jį ir valgysiu su juo, o jis su Manimi.“

Taip pat Aš mokiau jus palyginimu apie mergaites, kad jūs jį įsidėmėtumėte šiais laikais. (63, 79–80)

60. Kadangi pranašystės ir baismės išsipildė, o Aš nepasirodžiau nei sinagogoje, nei kokioje nors bažnyčioje – argi pasaulis nesupranta, kad Aš dabar turiu apsireikšti kur nors, nes negaliu sulaužyti savo žodžio? (81, 41)

2 skyrius – Trečiojo laikotarpio aušra

Pirmasis pranešimas

1. Tai yra prisiminimo diena: tokią dieną kaip ši Aš pašventinau savo pirmuosius balso nešėjus, kad per juos skelbčiau savo naujus nurodymus ir naujus apreiškimus. Elijo dvasia apšvietė Roque Rojasą*, kad jums primintų kelią, kuris yra Dievo įstatymas.

* Šio pirmojo žodžio nešėjo vardas tariamas „Roke Rochas“.

2. Akimirka buvo iškilinga, susirinkusiųjų sielos drebėjo iš baimės ir džiaugsmo, kaip drebėjo Izraelio širdis Sinajaus kalne, kai buvo paskelbtas Įstatymas; kaip drebėjo mokiniai, kurie Taboro kalne matė Jėzaus Transfigūraciją, kai Mozė ir Elisas dvasiai pasirodė dešinėje ir kairėje Mokytojo.

3. Tas 1866 m. rugsėjo 1 d. buvo naujos eros gimimas, naujos dienos aušra: „Trečiojo laikotarpio“, kuris prasidėjo žmonijai.

4. Nuo to laiko be perstojo išsipildo daug pranašysčių ir pažadų, kuriuos Dievas davė žmonėms prieš tūkstančius metų. Jos išsipildė jums, vyrai ir moterys, gyvenantys pasaulyje šiuo metu. Kas iš jūsų buvo žemėje, kai buvo ištartos tos pranašystės ir duoti tie pažadai? Tik Aš vienas tai žinau; tačiau svarbiausia yra tai, kad jūs žinotumėte, jog Aš jums tai pažadėjau ir dabar tai išpildau.

5. Ar žinote apie tą „debesį“, ant kurio mane matė pakylantį mano mokiniai, kai pasirodžiau jiems paskutinį kartą? Nes tiesą sakant, parašyta, kad aš sugrįšiu „ant debesies“, ir aš tai įvykdžiau. 1866 m. rugsėjo 1 d. mano Dvasia atėjo ant simbolinio debesies, kad jus paruoštų priimti naują mokymą. Po to, 1884 m., aš pradėjau jums duoti savo mokymą.

6. Aš atėjau ne kaip žmogus, bet dvasiškai, apsiribojęs šviesos spinduliu, kad jis nusileistų ant žmogaus protinių gebėjimų. Tai yra mano valia pasirinktas būdas šiuo metu kalbėti jums, ir Aš įskaitysiu jums tikėjimą, kurį turite į šį Žodį.

7. Nes ne Mozė veda jus per dykumą į Pažadėtąją žemę, nei Kristus kaip žmogus leidžia jums išgirsti savo Gyvenimo Žodį kaip kelią į išgelbėjimą ir laisvę. Dabar jūsų ausis pasiekia šių būtybių žmogiškasis balsas, ir būtina

susidvasinti, kad atrastumėte dieviškąją esmę, kurioje Aš esu. Todėl sakau jums, kad tikėjimas šiuo žodžiu yra vertingas, nes jis perduodamas per netobulas būtybes. (236, 46-50)

8. 1866 metais susikūrė pirmoji spiritualistų bendruomenė, šio darbo pasekėjai. Mokomi mano Dvasios ir Elijo šviesos, tie pirmieji mokiniai pradėjo priimti Žinios spindulius, kuriuos jūs dabar, prieš jų pabaigą, gaunate gausiai. (255, 10)

Pranešimai ir patarimai iš viso pasaulio

9. Elisas, kuris turėjo ateiti pirmasis, kad paruoštų Viešpačiui kelią, pirmą kartą pasirodė 1866 m. per žmogiškąjį protą. Ar nenorėtumėte skirti šiek tiek laiko, kad ištirtumėte ženklus ir įvykius, kurie įvyko visose srityse ir sutapo su to pasirodymo laiku? Vėlgi būtent tie mokslininkai, kurie tyrinėja žvaigždes ir kurie senovėje buvo vadinami magais, liudys, kad dangus davė ženklus, kurie yra dieviški šauksmai. (63, 81)

10. Nemanykite, kad šis Žemės taškas, kur girdite šį Žodį, yra vienintelė vieta, kur Aš pasirodau savo vaikams. Nes tikrai sakau jums, mano apsisireiškimas įvairiomis formomis yra pasaulinis.

11. Elisas, kuris pasirodė tarp jūsų kaip mano apreiškimo per žmogiškąjį protą pranašas, atėjo ne tik į šią žemę, kurioje jūs gyvenate. Jis keliavo iš vienos žemės vietos į kitą ir skelbė Naująjį laikotarpį bei

pranešė apie Dangaus karalystės artėjimą.

12. Iš visų pusių skambėjo šauksmai, skelbiantys jums mano atėjimą: sukręsta gamta drebino žemę, mokslas stebėjosi naujais apreiškimais, dvasinis pasaulis* puolė žmones, ir vis dėlto žmonija liko kurčia tiems šauksmams, naujos eros pranašams.

** Šis terminas reiškia aukštesnių anapusinių lygmenų gyventojus, Dievo dvasinio pasaulio šviesos dvasias.*

13. Dieviškosios šviesos potvynis nusileido, kad ištrauktų žmones iš jų tamsos. Tačiau šie žmonės – savanaudžiai ir materialistiški*, toli nuo siekio tobulinti sielą ir morališkai gerinti savo gyvenimą žemėje – tą šviesą naudojo tik tam, kad susikurtų sostus ir šlovę, patogumus ir malonumus kūnui, o kai manė esant būtina – ir ginklus, kad sunaikintų savo artimųjų gyvenimus. Jų akys buvo apakintos mano šviesos intensyvumo, o jų tuštybė tapo jų pražūtimi. Bet Aš jums sakau, kad būtent per šią šviesą jie suras tiesą, atras kelią ir išsigelbės.

** Tai reiškia priešingybę žodžiui „dvasinis“, t. y. tik su materialiu ir fiziniu pasauliu susijusį žmogaus gyvenimą ir mąstymą.*

14. Tie, kurie sugebėjo priimti šią šviesą savo protu ir priėmė ją kaip dievišką žinią, leido savo sąžinei nukreipti savo žingsnius ir tarnauti

kaip gairė jų veiklai. Nes jie turėjo nuojautą, kad Viešpats sugrįžo ir kad Jis yra tarp žmonių.

15. Įvairių sektų ir konfesijų atstovai nenorėjo manęs priimti, jų širdis, orumas ir netikras didingumas trukdė jiems mane priimti dvasiškai. Todėl visoje žemėje susiformavo grupės, brolijos ir susivienijimai tų, kurie jaučia Naujųjų laikų buvimą, kurie ieško vienatvės, kad galėtų melstis ir priimti Viešpaties įkvėpimus. (37, 76-81)

16. Yra religinių bendruomenių, kurios stengiasi pasirengti mano sugrįžimui, nežinodamos, kad Aš jau esu išvykstantis.

17. Aš šaukiau visus, ir iš tiesų mano šauksmas bei gandas, kad šiuo metu Aš apsireiškiu žmonėms, pasiekė visus žemės kampelius, kartu su liudijimais ir įrodymais, kurie kalba apie Mane: atgimę nusidėjėliai, atsvertę netikintieji, „mirusieji“, kurie prisikelia, nepagydomai sergantieji, kurie pasveiksta, ir apsėstieji, kurie išlaisvinami iš savo blogio.

18. Bet daugelį radau kurčius, kitus – pasididžiavusius savo žemiškąja šlove, o dar kitus – per daug bailius, kad skelbtų mano apsireiškimą kaip Tiesos Dvasios. Aš priėmiau ir mokiau visus, kurie atėjo pas mane ir pasitikėjo mano meile. (239, 17–19)

19. Iš kitų šalių į šią tautą atvyks žmonių minios, kurios nekantriai klausinės jūsų apie dvasinius įvykius, kuriuose jūs šiuo metu dalyvavote ,

taip pat apie apreiškimus ir pranašystes, kurias Aš jums daviau.

20. Nes daugelyje pasaulio vietų buvo priimti mano pranešimai, kurie sako, kad mano dieviškasis spindulys nusileido vienoje vietoje Vakaruose, kad kalbėtų šių laikų žmonijai.

21. Kai ateis laikas, jūs pamatysite, kaip jie atvyks iš kitų tautų ir šalių, kad jus surastų. Tada didžiųjų konfesijų žmonės bus nustebinti, kad ne jiems Aš kreipiausi. (276, 45)

22. Kaip mažai pasaulis domisi mano naujuoju apsireiškimu! Kaip mažai yra tų, kurie budi ir laukia manęs, ir kaip daug yra tų, kurie miega!

23. Apie tuos, kurie gyvena laukdami Manęs, galiu jums pasakyti, kad ne visi nujaučia tikrąją mano buvimo formą šiuo metu. Nes, nors kai kurie, paveikti senų tikėjimo sampratų, mano, kad Aš sugrįšiu į pasaulį kaip žmogus, kiti tiki, kad Aš turiu pasirodyti kokia nors kiekvienam žmogaus akiai matoma forma, o tik labai nedaugelis atspėja tiesą ir nujaučia, kad mano atėjimas yra dvasinis.

24. Kol vieni klausia savęs, kokią formą Aš įgysiu, kokią valandą ar kokią dieną Aš pasirodysiu žemėje ir kokioje vietoje Aš pasirodysiu, kiti, nemąstydami apie konkrečias pasirodymo formas ar laiką, sako: „Meistras jau yra tarp mūsų, jo Šviesa, kuri yra jo Dvasia, apgaubia mus.“

25. Kai ši žinia pasieks visų širdis, vieniems tai bus džiaugsmo akimirka, nes joje jie ras

patvirtinimą visoms savo nuojautoms ir tikėjimui. Kiti, priešingai, neigs mano žinios tiesą, nes jie jos neras suderinamos su tuo, ką jie tikėjo, kad įvyks, ir su tuo, kaip tai atsiskleis. (279, 41-44)

Elijaus veikimas kaip Viešpaties kelio paruošėjo

26. Aš leidau Elijui sugrįžti „Trečiajame laikmetyje“*, o Aš, kaip Mokytojas, buvau jį paskelbęs tame „Antrajame laikmetyje“ ir pasakęs: „Iš tiesų, Elijas buvo tarp jūsų, bet jūs jo nepažinote. Aš sugrįšiu į pasaulį, bet iš tiesų sakau jums: prieš mane bus Elijas.“

* žr. 38 skyrių.

27. Kadangi kiekvienas Mokytojo žodis išsipildo, Elijas „Trečiajame laikmetyje“ atėjo prieš mane, kad pažadintų sielas, kad jos pajustų, jog Šventosios Dvasios valanda atvėrė savo vartus, kad pasakytų kiekvienai sielai, jog ji turi atverti akis, kad ji turi pasiruošti peržengti slenkstį iš Antrojo laikmečio į Trečiąjį. Kad Elijo pasirodym e šiuo „Trečiuoju laikotarpiu“ būtų labiau suvokiamas, Aš leidau jam pasirodyti per teisų vyrą: Roque Rojas.

28. Elijas iš anapus dvasiškai apšvietė šį žmogų, įkvėpė jį, stiprino jį ir vedė jį visais jo keliais nuo pradžios iki pabaigos.

29. Tačiau iš tiesų Aš jums sakau, kad ne jis pasirinko Roque Rojasą iš žmonių. Aš jį išsirinkau, nusiunčiau jo sielą, paruoštą mano gailestingumu. Aš jam daviau kūną,

taip pat paruoštą manimi, ir jūs žinote, kad jis buvo nuolankus, kad Tėvas per jo nuolankumą ir dorybę atliko didelius darbus. Jis buvo pranašas, balsas, regėtojas ir vadovas. Visa tai jis paliko tautai kaip šviesų pavyzdį.

30. Jis buvo išjuokiamas ir tyčiojamas iš jo savo paties tautos, kaip tai nutiko Mozei dykumoje, buvo persekiojamas kaip pranašas Elijas ir turėjo pasitraukti į kalnų viršūnes, kad ten melstųsi už savo tautą ir už ją užtartų.

31. Kaip ir jo Mokytojas, jis buvo išjuokiamas ir pasmerktas kunigų bei raštininkų. Kaip ir jo Mokytojas, tik nedaugelis tikėjo juo, sekė juo ir jį lydėjo. Iš jo rankų sklido gydomoji galia, jis darė stebuklus, kurie vieniems suteikė tikėjimą, o kitiems sukėlė sumaištį. Kai kuriems iš jo lūpų skambėjo pranašiški žodžiai, kurie išsipildė pažodžiui. Jo lūpos teikė paguodos kupinus patarimus sergantiems širdims. 32. Jo protas sugebėjo priimti didžią įkvėpimą ir, kaip ir teisųjų, apaštalų bei pranašų, galėjo patekti į ekstazę. Jo dvasia galėjo atsiskirti nuo šio pasaulio ir savo kūno, kad įžengtų į dvasinę sritį ir nuolankiai pasiektų Viešpaties Paslaptingosios išdo duris. Šio pakilimo dėka Elijo dvasia pasirodė pirmiesiems liudytojams, dar prieš atvykstant Mokytojo spinduliui. (345, 57–58)

33. Roque Rojas surinko grupę tikėjimu ir gera valia kupinų vyrų ir moterų, ir ten, jo pirmųjų susirinkimų glėbyje, Elijas apsiareiškė

per pasiuntinio protą, sakydamas:
„Aš esu pranašas Elisas, tas, kuris
buvo pašlovintas ant Taboro kalno.“
Jis suteikė savo pirmiesiems
mokiniams pirmuosius mokymus,
tuo pačiu pranešdamas jiems apie
dvasinio atgimimo amžių ir
pranašaudamas
jiems, kad netrukus ateis Dieviškojo
Mokytojo spindulys, kad pasidalintų
su savo tauta.

34. Vieną dieną, kai kuklus
susirinkimų namas Roque Rojas
buvo pilnas pasekėjų, tikinčių šio
vyro žodžiais, Elisas nusileido, kad
apšviestų savo pranašo protą, ir,
įkvėptas Manės, patepė septynis iš
tų tikinčiųjų, kurie turėjo atstovauti
arba simbolizuoti Septynis
antspaudus.

35. Vėliau, kai atėjo pažadėtas
mano apreiškimo momentas, aš
pastebėjau, kad iš tų septynių
išrinktųjų tik viena budėjo laukdama
tyrojo Sužadėtinio atvykimo, ir ta
širdis priklausė Damianai Oviedo,
mergelei, kurios protas pirmasis
galėjo priimti dieviškojo spindulio
šviesą kaip atlygį už jos atkaklumą ir
pasiruošimą.

36. Damiana Oviedo atstovavo
Šeštąjį antspaudą*. Tai buvo dar
vienas įrodymas, kad Šeštojo
antspaudų šviesa yra ta, kuri
apšviečia šią erą. (1, 6-9)

** Šis terminas, susijęs su Jono
Apreiškimu, reiškia priešpaskutinį iš
„Septynių antspaudų“, kurie turi būti
suprantami kaip 7 epochų simboliai
per 3 išganymo istorijos amžius
(daugiau apie tai žr. 38 skyrių).*

37. Tik nedaugelis sugebėjo iš tiesų
pajusti Dievo siųstojo buvimą. Dar
kartą jis buvo balsas, šaukiantis
dykumoje, ir vėl parengė žmonių
širdis artėjančiam Viešpaties
atėjimui. Taip buvo atplėštas
Šeštasis antspaudas, atskleidė savo
turinį ir išsiliejo kaip teisingumo ir
šviesos srautas ant žmonijos. Tokiu
būdu išsipildė daugybė pažadų ir
pranašysčių.

38. Elisas, kaip ir Jėzus bei Mozė,
apšvietė jūsų dvasios akis, kad jūs
galėtumėte pamatyti Tėvą. Mozė
mokė jus: „Mylėk savo artimą kaip
save patį.“ Jėzus jums sakė:
„Mylėkite vieni kitus!“ Elisas įsakė
jums vis labiau užjausti savo artimus
ir tuoj pat pridūrė: „ir jūs pamatysite
mano Tėvą visoje jo šlovėje.“ (81,
36–37)

39. Kai tamsybė, apgaubusi
žmoniją, išsisklaidys ir sielose taps
šviesu, jos pajus naujos eros
atėjimą, nes Elisas sugrįžo pas
žmones.

40. Tačiau kadangi jie negalėjo jo
pamatyti, buvo būtina, kad jo Dvasia
pasireikštų per žmogiškąjį protą ir jis
pasirodytų regėtojams toje pranašo
Elijo simbolinėje vizijoje: virš debesų
savo ugniniame vežime.

41. Elisas atėjo šiuo metu kaip kelio
paruošėjas, kad parengtų mano
atėjimą. Jis atėjo kaip pranašas, kad
paskelbtų jums naują amžių su jo
kovomis ir išbandymais, bet taip pat
ir su jo apreiškimų išmintimi. Jis
atvyksta su savo šviesos vežimu, kad
pakviestų jus į jį įlipti, kad pakeltų

jus virš debesų ir nuvestų į Dvasinę Tėvynę, kur viešpatauja taika.

Pasitikėkite juo kaip Geruoju Ganytoju, sekite jį dvasiškai, kaip „Pirmųjų laikų“ tauta sekė Mozę. Melskitės, kad jis padėtų jums įvykdyti jūsų užduotį, ir jei norite jam sekti, darykite tai. (31, 58-59)

42. Elisas, didžiosios galios dvasia, kurios žmonija nepažino, visada buvo mano kelio paruošėjas. Šiandien jis vėl atėjo, kad paruoštų Pažymėtus*, kurie man tarnavo kaip balso nešėjai, taip pat visus žmones.

** Pažymėtieji (isp. marcados) arba Užantspauduotieji (Apreiškimo knyga, 14 skyrius, 1–5 eilutės) yra Kristaus išrinktieji, kurie iš Jo gavo dieviškosios Treybės ženklą ant savo kaktų. (Daugiau apie tai žr. 39 skyrių, paskutinę dalį)*

43. Jei ruošiatės ir studijujete mano mokymą, kad pažintumėte mano valią, Elisas ateis jums į pagalbą ir bus jūsų atrama bei draugas.

44. Elisas yra dieviškas spindulys, kuris apšviečia ir veda visas būtybes bei atveda jas pas Mane. Mylėkite jį ir garbinkite kaip savo pirmtaką ir užtarėją. (53, 42–44)

45. Pranašas Elisas, „Trečiojo laikotarpio“ pranašautojas ir pirmtakas, užtaria savo kaimenę, meldžiasi už tuos, kurie nemoka melstis, ir savo apsiaustu uždengia nusidėjėlio gėdą, tikėdamasis jo atsinaujinimo. Elisas rengia savo gretas, savo armijas kovai su tamsa, kuri atsirado dėl žmonijos

nežinojimo, nuodėmės, fanatizmo ir materializmo. (67, 60)

46. Dabar visų, kurie jau yra pasirengę ir pabudę, užduotis yra skelbti pasaulio išlaisvinimą. Prisiminkite, kad Elisas, šiam laikui pažadėtasis, šiuo metu viską ruošia, kad išgelbėtų Žemės tautas, pavergtas materializmo, iš faraono valdžios, kaip kažkada Mozė Egipte padarė su Izraelio giminėmis.

47. Sakykite savo artimiesiems, kad Elisas jau pasirodė per žmogiškąjį protą, kad jo buvimas buvo Dvasioje ir kad jis toliau apšvies visų tautų kelią, kad jos žengtų į priekį.

48. Jūsų Ganytojo užduotis yra sugrąžinti visas būtybes į jų tikrąjį kelią, nesvarbu, ar jis priklauso dvasinei, moralei, ar materialinei sričiai. Todėl sakau jums, kad bus palaimintos tautos, kurios per Eliją gaus savo Viešpaties šaukimą, nes jos liks suvienytos teisingumo ir meilės įstatymu, kuris, kaip jų supratimo ir brolystės vaisius, atneš joms taiką. Taip suvienytos, jos bus nuvestos į kovos lauką, kur kovos su ištvirkimu, materializmu ir melu.

49. Šioje kovoje šių laikų žmonės patirs naujus stebuklus ir suvoks dvasinę gyvenimo prasmę – tą, kuri kalba apie nemirtingumą ir taiką. Jie nustos žudyti vieni kitus, nes supras, kad tai, ką turi sunaikinti, yra jų nežinojimas, savanaudiškumas ir pražūtingos aistros, iš kurių kilo jų nuosmukiai ir vargai – tiek materialiniai, tiek dvasiniai. (160, 34–36)

50. Elijas yra Dievo spindulys, kurio šviesa jis išsklaidys jūsų tamsą ir išlaisvins jus iš šio laikmečio vergovės, kuri yra nuodėmės vergovė, ir kuris ves jūsų sielą per dykumą, kol ji pasieks „Pažadėtąją žemę“ Dievo glėbyje. (236, 68)

3 skyrius – Dvasinė Kristaus sugrįžimo saulė

Viešpaties atėjimas

1. Aš esu tarp žmonių šiuo metu, kai nauji atradimai pakeitė žmonių gyvenimą, ir savo buvimą tarp jūsų darau juntamą su ta pačia nuolankumu, kurį kadaise pažinote manyje.

2. Dievo „Žodis“ vėl netapo žmogumi, Kristus vėl negimė varganoje tvartelyje – ne; nes nebėra būtina, kad kūnas liudytų Dievo galią. Jei žmonės mano, kad šis kūnas čia yra į pasaulį atėjęs Dievas, jie klysta. Dievo buvimas yra dvasinis, visuotinis, begalinis.

3. Jei viskas, ką žmonės pasiekė šiais laikais, būtų teisingumo, leistino ir gero ribose, nebūtų buvę būtina, kad Aš nusileisčiau, kad vėl jums kalbėčiau. Tačiau ne visi darbai, kuriuos man siūlo ši žmonija, yra geri: yra daug nusižengimų, daug neteisybių, daug nukrypimų ir piktadarybių. Todėl buvo būtina, kad mano rūpestinga meilė pažadintų žmogų, kai jis buvo labiausiai

pasinėręs į savo darbus, kad primintų jam, kokias pareigas jis pamiršo ir Kam jis yra dėkingas už viską, kas yra ir kas dar bus.

4. Kad taptų girdimas materializuotai žmonijai, kuri negalėjo manęs išgirsti iš dvasios į dvasią, turėjau pasinaudoti jos dvasiniais sugebėjimais ir gebėjimais, kad pasireikščiau per žmogaus protą.

5. Paaiškinimas, kodėl Aš „nusileidžiu“, kad pasidalinčiau su jumis, yra toks: kadangi jūs nesugebėjote pakilti, kad su savo Viešpačiu bendrautumėte iš dvasios į dvasią, turėjau nusileisti vienu laipteliu žemiau, tai yra iš dvasinio, iš dieviškojo, kur jūs dar negalite pasiekti. Tada turėjau pasinaudoti jūsų protu, kuris yra žmogaus smegenyse, ir savo dievišką įkvėpimą perteikti žmogaus žodžiais ir materialiais garsais.

6. Žmogui reikalingos išplėstos žinios, ir būtent Dievas ateina pas žmogų, kad jam patiktų išmintį. Jei jums pasirinktos „ „ priemonės mano trumpam pranešimui per šių kalbėtojų protą neatrodo vertos, tai aš jums sakau tiesą, kad per juos perduodama žinia yra labai didelė. Jūs būtumėte norėję, kad mano pranešimas žmonėms būtų pateiktas su pompastika ir ceremonijomis, kurios būtų padariusios įspūdį, tačiau iš tikrųjų, žiūrint iš Dvasios perspektyvos, jos

būtų buvusios tuščios, nes jose nebūtų tikros šviesos.

7. Būčiau galėjęs ateiti lydimas žaibų ir audrų, kad mano galybė būtų juntama; tačiau kaip lengva tada žmonėms būtų buvę prisipažinti, kad atėjo Viešpaties buvimas! Argi nemanote, kad tada į jūsų širdis būtų sugrįžęs baimės jausmas ir mintis apie kažką nesuprantamo? Argi nemanote, kad kiekvienas meilės Tėvui jausmas būtų virto tik baime prieš Jo teisingumą? Tačiau turite žinoti, kad Dievas, nors ir yra visagalis, nenugalės jūsų šia galia, nepasinaudos ja, bet kita galia, ir tai yra meilės galia.

8. Tai Dieviškoji Dvasia, kuri šiandien kalba visatai. Būtent Ji atneša šviesą į viską, ko jūs kituose laikais aiškiai nesuvokėte. Ji yra naujos dienos aušra visiems žmonėms, nes Ji išlaisvins jus iš klaidingų baimių, pašalins jūsų abejones, kad išlaisvintų jūsų sielą ir protą.

9. Sakau jums: susipažinę su mano mokymų esme ir mano įstatymų teisingumu, jūs taip pat suvoksite ribas, kurias jums uždėjo jūsų įsivaizdavimai ir kurios trukdė jums peržengti menką tiesos pažinimą.

10. Tai nebebus baimė ar baimė dėl bausmės, kuri jus sulaiko nuo tyrinėjimo, atradimo. Tik tada, kai jūs tikrai norėsite pažinti tai, kas jums nesuprantama, jūsų sąžinė uždraus jums tą kelią; nes jūs

turite žinoti, kad žmogui nepriklauso visa tiesa ir kad jis turi suvokti tik tą jos dalį, kuri jam tinka.

11. Tauta: Jei mano atėjimas buvo paskelbtas taip, kad jis įvyks karų, siautėjančių gamtos jėgų, epidemijų ir chaoso apsuptyje, tai įvyko ne todėl, kad Aš jums visa tai atnešiau; tai įvyko todėl, kad mano buvimas būtent tą krizės valandą būtų naudingas žmonijai.

12. Štai dabar išsipildo viskas, kas buvo pasakyta apie mano sugrįžimą. Aš ateinu pas žmones, kai pasaulis kovoja su mirtimi, o žemė mirties agonijoje drebėja ir trūkčioja, kad nutiestų kelią naujai žmonijai. Todėl Dievo šauksmas „Trečiajame laikmetyje“ yra meilės šauksmas – meilės, kuri nešioja savyje teisingumą, brolystę ir taiką bei įkvepia jais.

13. Kristaus žodis kadaise sudygo jo mokiniuose, o jo sėkla užaugo tose tautose, kurios juos sekė. Jo mokymas išplito, o jo prasmė pasklido po visą pasaulį. Taip pat išplis ir šis šiandieninis mokymas, kurį priims visi tie, kurie sugeba jį pajusti ir suprasti. (296, 17-27, 35)

Visi žvilgsniai bus nukreipti į mane

14. Jėzus savo mokiniams tarė: „Aš tik trumpam pasitrauksiu nuo jūsų – aš sugrįšiu.“ Po to jiems buvo apreikšta, kad jų Mokytojas ateis „ant debesies“, apsuptas angelų, ir

siųs šviesos spindulius žemyn į žemę.

15. Štai aš dabar esu „ant debesies“, apsuptas angelų, kurie yra dvasinės būtybės, pasirodžiusios tarp jūsų kaip mano dieviškumo pasiuntiniai ir jūsų geri patarėjai. Šviesos spinduliai yra mano žodis, kuris atneša jums naujus apreiškimus, kuris kiekvieną protą užlieja išmintimi.

16. Palaiminti tie, kurie tikėjo nematydami, nes jie yra tie, kurie jaučia mano buvimą. (142, 50-52)

17. Žmogus savo dvasia atras tiesą, visi pajus mano buvimą; nes Aš jums jau seniai sakiau, kad kiekviena akis mane pamatys, kai ateis laikas.

18. Na, šis laikas, kuriame jūs gyvenate, yra būtent tas, apie kurį pranešė mano Žodis ir praeities laikų pranašai, kai visi žmonės turės mane matyti savo dvasios pojūčiais ir gebėjimais.

19. Jiems nebus būtina matyti Mane ribotame žmogiškame pavidale, kad galėtų pasakyti, jog Mane matė, bet pakaks, kad jų dvasia Mane pajustų ir jų protas Mane suvoktų, kad galėtų visiškai teisingai pasakyti, jog Mane matė.

20. Meilė, tikėjimas ir protas gali matyti begalės toliau, nei jūsų akys. Todėl sakau jums, kad nebūtina, jog Aš apribočiau savo buvimą žmogiškąja išvaizda ar kokia nors simboliene figūra, kad jūs mane pamatytumėte.

21. Kiek iš tų, kurie mane matė toje „Antrojoje laikais“ arba keliavo su manimi, net nežinojo, kas aš buvau. O kiek tų, kurie net nežinojo, kad aš gimiau žmogumi, matė mane dvasia, atpažino mane pagal mano šviesą ir džiaugėsi mano buvimu dėl savo tikėjimo.

22. Atverkite visas savo akis ir savo tikėjimu įrodykite, kad esate Šviesos vaikai. Visi jūs galite mane matyti, tačiau tam būtina, kad turėtumėte gerą valią ir tikėjimą. (340, 45-51)

23. Sakau jums: jei ši žmonija dėl savo meilės stokos, nusigręžimo nuo teisingumo ir gėrio dar labiau nusistatys prieš Mane, Aš pasirodysiu jų kelyje visoje savo šlovėje, kaip padariau prieš Saulių, ir leisiu jiems išgirsti savo balsą.

24. Tada pamatysite, kaip daugelis tų, kurie – to nesuvokdami – mane persekiojo, pasikeitę ir apšviesti išeis sekti manimi gėrio, meilės ir teisingumo keliais.

25. Jiems Aš pasakysiu: „Sustokite, keliauninkai, ir gerkite iš šio kristalai skaidraus vandens šaltinio. Atsigaukite po sunkios gyvenimo kelionės, kurią Aš jums uždėjau. Patikėkite Man savo rūpesčius ir leiskite, kad mano žvilgsnis įsiskverbtų giliai į jūsų sielą, nes Aš noriu jus pripildyti malonės ir paguosti.“ (82, 46)

26. Mano meilė privers virpėti jautriausias jūsų širdžių stygas. Bet būtent suderinimas su jūsų sąžine

leis jums išgirsti mano dieviškąjį koncertą, ir daugelis iš jūsų mane pamatys Jėzaus dvasine forma.

27. Turiu jums atkreipti dėmesį, kad Jėzaus pavidalas nėra tobuliausias būdas, kuriuo jūs mane pamatysite. Kai praeityje jums sakiau: „Visos akys mane matys“, norėjau pasakyti, kad jūs visi pažinsite tiesą, nors turiu jums pasakyti, kad aš apsiribosiu pagal kiekvienos sielos išsivystymą. Tačiau, kai jūs kilsite tobulumo laiptais, jūs tikrai mane pamatysite visoje mano šlovėje.

28. Dabar nebandykite įsivaizduoti Manęs koku nors būdu.

Pamąstykite: jei jūsų dvasia, nors ir ribota, yra esmė, yra šviesa – kokią formą tada galėtų turėti jūsų Viešpaties Visuotinė Dvasia, kuri neturi nei pradžios, nei pabaigos? Palikite tai, kas neišmatuojama, mano Dieviškosios Išminties knygos viduje. (314, 69-70)

29. Savo „Antrojo Laiko“ Žodyje Aš jums pranešiau, kad vėl ateisiu pas jus, kad mano dvasinės gausybės nusileis kartu su Manimi. Tačiau žmonija nesuprato ir neteisingai išaiškino mano Žodžio prasmę.

30. Todėl kiekviena religinė bendruomenė laukia Manęs savo viduryje, todėl jie tikisi pamatyti Mane savo mirtingomis akimis; tačiau tie, kurie dabar Manęs taip laukia, yra tie patys, kurie kadaise

neigė, kad Jėzus yra Mesijas, ir laikė jį svajotoju.

31. Šiandien Aš sakau jums, mano mokiniams: ateis akimirka, kai jūs pamatysite Mane visoje Mano šlovėje. Tuo metu žemė ir jos gyventojai bus apvalyti, o sielos dorybė ir grožis atkurti. Skausmas išnyks, ir viskas taps palaima, bus begalinė „diena“, be pabaigos jums. Argi nenorite pamatyti šių stebuklų? Argi nenorite, kad jūsų vaikai bendrautų su mano Dvasia ir, laisvi nuo nuodėmės, galėtų sukurti taikos pasaulį? (181, 74, 81)

32. Jeigu žmonija būtų sugebėjusi įsigilinti į Pirmojo ir „Antrojo laikotarpio“ pranašystes, ji nebūtų sutrikusi, matydama, kaip jos išsipildo. Tas pats įvyko „Antrajame laikotarpyje“, kai tarp žmonių gimė Mesijas, taip pat kaip vyksta dabar, kai Aš atėjau Dvasia.

33. Mano mokymo prasmė abiem laikais yra ta pati. Ji jus ruošia, kad iš šio gyvenimo padarytumėte mylintį, nors ir laikinas namus, kur žmonės laikytųsi ir elgtųsi kaip broliai bei seserys ir rodytų vieni kitiems tikros brolystės šilumą.

34. Taip pat paruoškite sielą po šio gyvenimo įžengti į tuos pasaulius ar buveines, kurias Viešpats yra paruošęs savo vaikams. Mano noras yra, kad, kai ten pateksite, nesijaustumėte svetimi, bet jūsų dvasingumas ir vidinis pažinimas leistų jums viską,

ką sutiksite, matyti taip, tarsi ten jau būtumėte buvę anksčiau. Tai bus labai tiesa, jei jau čia per maldą esate susiję su dvasiniu pasauliu. (82, 9-10)

35. Aš esu keliautojas, kuris beldžiasi į jūsų širdžių duris. Aš beldžiu, o jūs nežinote, kas tai yra; jūs atidarote ir nepažįstate Manęs. Aš esu kaip keliautojas, kuris atvyksta į kaimą ir neturi nė vieno, kuris jį pažintų, kaip svetimšalis, kuris įžengia į svetimą šalį ir kurio kalba nėra suprantama. Taip Aš jaučiuosi tarp jūsų. Kada pajusite mano buvimą? O žmonės, kada mane atpažinsite, kaip savo laiku Juozapas buvo atpažintas savo brolių Egipte? (90, 1)

4 skyrius – Mokymas per dieviškus apreiškimus

Apreiškimų šaltinis

1. Jums kalba „Žodis“, kuris visada buvo Dieve, tas pats, kuris buvo Kristuje ir kurį jūs šiandien pažįstate per Šventąją Dvasią; nes „Žodis“ yra Žodis, yra Įstatymas, yra Žinia, yra Apreiškimas, yra Išmintis. Jei jūs girdėjote „Žodį“ per Kristaus žodžius ir dabar jį priimate per Šventosios Dvasios įkvėpimą – tikrai, sakau jums, tai yra Dievo balsas, kurį jūs girdėjote. Nes yra tik vienas Dievas, tik vienas Žodis ir tik viena Šventoji Dvasia. (13, 19)

2. Ar žinote, koks yra to Šviesos, glūdintį žodžiuose, ištartuose per balso nešėjų lūpas, šaltinis? Jos šaltinis yra Gėryje, dieviškojoje meilėje, Visuotinėje Šviesoje, sklindančioje iš Dievo. Tai yra spindulys arba kibirkštis tos Visatos Šviesos, kuri jums duoda gyvenimą – tai dalis begalinės jėgos, kuri viską judina ir per kurią viskas virpa, pulsuoja ir be perstojo skrieja savo takais. Tai yra tai, ką jūs vadinate dievišku spindesiu, tai yra Dieviškojo Dvasios šviesa, kuri apšviečia ir gaivina sielas. (329, 42)

3. Šiuo metu jums kalba Tas, kuris visada ateidavo jūsų išgelbėti: Kristus, dieviškasis pažadas, tapęs žmogumi Jėzuje „Antrajame Laike“, Dieviškasis Žodis, tapęs žmogaus žodžiu; meilės, šviesos, išminties Dvasia, sutelkta į spindulį, kuris per Dvasią paliečia žmogaus sielą ir protą, kad jį mokytyų perteikti mano mintis. (90, 33)

4. Aš esu Kristus, kurį šiame pasaulyje persekiojo, šmeižė ir padarė kaltinamuoju. Po visko, ką jūs man padarėte „Antrajame Laike“ Jėzuje, Aš ateinu pas jus, kad dar kartą įrodyty jums, jog Aš jums atleidau ir myliu jus.

5. Nuogą mane pririšote prie kryžiaus, ir taip pat aš sugrįžtu pas jus; nes aš neslepiu nuo jūsų akių savo Dvasios ir tiesos už veidmainystės ar melo skraistės. Tačiau kad galėtumėte mane atpažinti, pirmiausia turite išvalyti savo širdis. (29, 27–28)

6. Šiandien sakau jums: čia yra Mokytojas – tas, kurį žmonės vadino Rabi iš Galilėjos. Aš duodu jums amžinai galiojantį mokymą, meilės mokymą. Pokylis, į kurį šiandien jus kviečiu, yra dvasinis, taip pat ir duona bei vy . Bet šiandien, kaip ir anksčiau, ir kaip visada, Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas. (68, 33)

Apreiškimo vietos ir apreiškimų gavėjai

7. Prisiminkite, kad Aš esu Tėvo „Žodis“; kad dieviškoji esmė, kurią jūs gaunate šiame Žodyje, yra šviesa iš šios Kūrėjo Dvasios; kad Aš kiekviename iš jūsų palikau dalį savo Dvasios.

8. Tačiau, kai matote skurdą, kuris supa šią manęs klausančią minią, ir kuklumą patalpos, kurioje susirinkote, tyliai manęs klausiate: „Mokytojau, kodėl Tu šiuo metu savo pasirodymui nepasirinkai vienos iš tų didžiųjų šventyklų ar katedrų, kur Tau būtų buvę galima surengti turtingus aukojimus ir iškilmingas ceremonijas, kurios būtų vertos Tavęs?“

9. Aš atsakau tiems širdims, kurios taip galvoja apie savo Mokytoją: ne žmonės mane atvedė į šį skurdą. Aš pats pasirinkau savo apreiškimui kuklų būstą jūsų miesto vargingame priemiestyje, kad jums paaiškintčiau, jog aš iš jūsų nesiekiu materialių duoklių ar išorinių aukojimų, bet atvirkščiai: Aš sugrįžau būtent tam, kad dar kartą pamokslautų nuolankumą, kad jūs jame rastumėte dvasingumą. (36, 24-25)

10. Kai kurie netiki mano buvimu, nes prieštarauja šių susirinkimų vietų skurdumui ir kuklumui bei tų, per kuriuos Aš pasireiškiu, nepastebimumui. Tačiau jei tokie abejojantys studijuotų Kristaus gyvenimą, jie suprastų, kad Jis niekada neieškojo pompastikos, pagarbos ar turtų.

11. Šios vietos gali būti tokios skurdžios ir menkos kaip tvartas ir šiaudai, ant kurių Aš tada gimiau. (226, 38-39)

12. Nemanykite, kad Aš šią tautą savo naujam apsiereiškimui išsirinkau tik paskutinę akimirką. Viskas buvo numatyta nuo amžinybės. Ši žemė, ši rasė, jūsų sielos buvo paruoštos Mano, taip pat kaip ir mano buvimo laikas buvo iš anksto nustatytas mano valia.

13. Aš nusprendžiau pradėti savo apreiškimus tarp mažiausiųjų, tarp tų, kurie išlaikė tyrą protą ir sielą. Po to leidau visiems ateiti pas Mane, nes prie Mano stalo nėra nei skirtumų, nei pirmenybės. Mano šiai tautai atsiųstas Žodis buvo paprastas ir kuklus savo forma, jums prieinamas, tačiau jo prasmė, kupina aiškumo, buvo gili jūsų dvasiai, nes Aš, nors ir esu visų žinių šaltinis, visada išreiškiuosi ir skelbiuosi paprastai ir aiškiai. Aš niekam nesu paslaptis ; paslaptis ir mįslė yra jūsų nežinojimo vaikai. (87, 11-12)

14. Pirmieji, kurie manęs klausėsi, elgėsi su mano darbu kaip su medžiu, nupjaudami pirmuosius šakelių, kad juos persodintų į įvairias

vietas. Vieni gerai aiškino mano mokymus, kiti nuklydo nuo kelio.

15. Grupės, susirinkusios skurdžių susirinkimų salių šešėlyje, buvo mažos. Tačiau kai jų padaugėjo ir žmonių minios išsiplėtė, Aš paraginau juos susivienyti, kad visi pripažintų save vieno Mokytojo mokiniais ir mokytų vienodai; kad sėkla būtų sėjama ne pagal „darbininkų“* nuožiūrą, bet pagal dieviškąją valią.

** Nuoroda į Jėzaus palyginimą apie „darbininkus vynuogyne“.*

16. Prieš Naujosios Sandoros Dvasinę Skrynią žmonių minios prisiekė atsidavimą, paklusnumą ir gerą valią; tačiau kai su didžiule jėga užgriuvo uraganai ir tornadai, o medžio šakos plakė, kai kurie susilpnėjo, o kiti liko nepalaužiamai tvirti ir mokė naujuosius „darbininkus“ dirbti „laukus“.

17. Kai kurie, supratę šio Apreiškimo didybę, ketino gilintis į mano paslaptis labiau, nei yra mano valia, siekdami įgyti žinių ir galios, kurios juos padarytų pranašesnius už kitus; tačiau labai greitai jie susidūrė su mano teisingumu.

18. Kiti, nesugebėję atrasti šio darbo didybės jo tyrumo ir paprastumo, perėmė sektų ir bažnyčių apeigas, simbolius ir ceremonijas, manydami, kad taip suteiks mano apreiskimams iškilmingumo. (234, 27–30)

19. Nuo tada, kai šis apreiskimas pradėjo atsiskleisti, jūsų dvasia buvo apšviesta mano mokymu, nors

pasirodė ir netikinčiųjų – tiek tarp tų, kurie lavino protą, tiek tarp neišsilavinusių ir nežinojusių.

20. Kiek daug argumentų, siekiančių paneigti šį apreiskimą! Kiek daug bandymų sunaikinti šį Žodį! Tačiau niekas nesustabdė mano Žinios sklaidos – priešingai: kuo labiau buvo kovoje su šiuo kūrinium, tuo labiau užsidegė žmonių tikėjimas, ir kuo daugiau laiko praėjo, tuo didesnis tapo tų, per kuriuos perduodu savo Žodį, skaičius.

21. Ko iš to galima pasimokyti? Kad žmogaus galia niekada nesugebės sutrukdyti dieviškai galiai įgyvendinti savo sprendimus.

22. Kai žmonės susirinkdavo šių susirinkimų vietose, jie tai darydavo visada be baimės prieš pasaulį, visada pasitikėdami mano buvimu ir mano apsauga, o Aš jiems įrodžiau, kad jų tikėjimas buvo pagrįstas tiesa. (329, 28–30, 37)

23. Šioje bendruomenėje susiformavo nauja apaštalių gretos, sudarytos iš paprastų ir nuolankių širdžių, tačiau kupinų meilės ir tikėjimo, kad galėtų sekti manimi. Žinoma, tarp jų netrūko naujojo Tomo, kuris turėjo pamatyti, kad patikėtų mano buvimu, – naujojo Petro, kuris, nors ir tikėjo manimi, iš baimės prieš žmones mane išsižadėd, ir naujojo Judo Iskarijoto, kuris mane išduos, parduodamas mano žodį ir tiesą už pinigus ir pagyrimus.

24. Minios, sudarančios šią tautą, nuolat daugėjo ir išsiskirstė po miestus, kraštus ir kaimus; ir iš šios